

III.4 ΕΜΜΕΤΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ (62)

1. Κλείνω τα μάτια μου

Κλείνω τα μάτια μου και βλέπω χίλια χρώματα,
που τ' οπτικό πεδίο μου με ζωγραφιές γεμίζουν
και αγκαλιάζονται σαν να 'ναι αιθέρια σώματα
και με εξωτικές μορφές την σκέψη πλημμυρίζουν.

Κλείνω τα μάτια μου κι ακούω θείες μουσικές,
παλιά τραγούδια απόμακρα και πολυαγαπημένα,
φωνές αιθέριες, μαγικές, γλυκές, ρομαντικές,
που ζωντανεύουν μέσα μου μεράκια ξεχασμένα.

Κλείνω τα μάτια και εισπνέω μύριες ευωδιές
από λουλούδια του βουνού και πεύκα και θυμάρι,
που στο χωριό μου μύριζα μικρός σαν να 'ταν χθες
και η ζωογόνα τους οσμή το νου μου είχε πάρει.

Κλείνω τα μάτια μου και νιώθω τόσες λιχουδιές
που από μικρό με τρέλαιναν στα ζαχαροπλαστεία,
αλλά και κάτι υπέροχες ακόμα πιο γλυκές,
από φιλάκια που άλλαζα με πάθος και λατρεία.

Κλείνω τα μάτια μου και νιώθω ωραίες αγκαλιές
να με κρατούν στα χέρια τους ζεστά αγαπημένα,
είν' της γλυκιάς μανούλας μου που έχασα προχθές
όταν ξεκίνησε κι αυτή ταξίδι για τα ξένα.

Κλείνω τα μάτια μου και βλέπω, Θεέ μου, να πετώ
σε μέρη μακρινά εξωτικά και ονειρεμένα,
που αλλιώς ποτέ δεν πρόκειτο να τα επισκεφτώ
και τα ταξίδια μου αυτά είναι η ζωή για μένα.

2. Το μαγικό παλάτι της γαλήνης

Με της χαράς το σύννεφο λουσιμένος
σε κόσμους μαγικούς γοργά πετάω,
και μες στην ευτυχία βυθισμένος
στο μαγικό παλάτι θε να πάω.

Το έχω πλάσει με μεγάλη φαντασία
να έχει αγάλματα, ναούς και σιντριβάνια,
να ξεπροβάλει σαν αιθέρια οπτασία
μ' ωραίους τρούλους π' ανεβαίνουν στα ουράνια.

Μέσα σ' αυτό η αγάπη βασιλεύει,
μεγάλη άνεση, χαρά και καλοσύνη,
κανείς τον διπλανό του δεν ζηλεύει
κι είναι γεμάτο ευτυχία και γαλήνη.

Δεν έχει μέσα βασιλιάδες κι υπηρέτες,
για τις δουλειές φροντίζουν πάντα οι αγγέλοι,
δεν έχει πλούσιους μα ούτε και επαιίτες
και όλοι έχουμε ό,τι ο καθένας θέλει.

Δεν ξέρω ακόμη αν και πότε εκεί θα φτάσω,
αλλά δεν έχω τώρα βία ούτε αγωνία
κι από τις έννοιες τις πολλές θα ησυχάσω,
σαν με τυλίξει η ξενοιασιά κι η ηρεμία.

Γι αυτό ό,τι δυσάρεστο στον κόσμο μου συμβαίνει
δεν με αγγίζει και ευθύς εγώ το προσπερνάω,
ξέρω ότι είναι πρόσκαιρο και εκεί με περιμένει
το όμορφο παλάτι μου που κάποτε θα πάω.

3. Οι νεράιδες μου οι καημένες

Στο κόσμο όπου ζω με τριγυρίζουν νεράιδες όμορφες ονειρεμένες, πολύ με αγαπούν και με φροντίζουν και εργάζονται για μένα οι καημένες.

Αλλά εγώ τις αγνοώ και προχωρώ, καμία σημασία δεν τους δίνω, μ' αυτά που κάνω τόσο τις στεναχωρώ και όλα τα «πιστεύω» τους προδίδω.

Παρ' όλα αυτά δεν θα μ εγκαταλείψουν και όλο προσπαθούν να με διορθώσουν, αλλά αν μου φύγουν τόσο θα μου λείψουν και οι τύψεις μου γι αυτό θα με πληγώσουν.

Αχ να τις έβλεπα θα ήθελα λιγάκι για να απολάβω την τόση ομορφιά τους, και να τους έκλεβα κάνα γλυκό φιλάκι, ή να με σφίγγανε γλυκά στην αγκαλιά τους.

Αλλά αυτές είναι αόρατες, πετάνε. Παρ' όλα αυτά τις νιώθω στην καρδιά μου, με τα μεγάλα μάτια τους να με κοιτάνε, και μ' επισκέπτονται συχνά στα όνειρά μου

5. Η μουσική που έχει η φύση

Τι μουσική που έχει η φύση σαν κελαηδούνε τα πουλιά, με νότες λούζουνε την δύση μίαν ανοιξιάτικη βραδιά.

Και τα νερά που κελαρύζουν σκορπάνε θεία μουσική, μα και τα κύματα που αφρίζουν μ' ήχους γεμίζουνε τη γη.

Και τα τζιτζίκια μες στα φύλλα παίζουν σε μαγικό σκοπό, που σε γεμίζει ανατριχίλα στον κόσμο το μελωδικό.

Αλλά και γω με την κιθάρα παίζω γλυκά και τραγουδώ, και με ακούνε με λαχτάρα μες τα σοκάκια σαν περνώ.

4. Διαφωτιστικό ταξίδι στο παρελθόν

Στον χρόνο πίσω θα 'θελα, Θεέ μου, να πετάξω, τα γεγονότα για να δω πως πράγματι συνέβησαν, την ιστορία μας σωστά να βρω να ξαναγράψω και να προσθέσω όλα αυτά που κάποιοι άλλοι έσβησαν.

Να δω γιατί γινήκανε πολιτικά παιχνίδια. Ποιοι βάλανε να σκοτωθούν λαοί και όπλα έδωσαν. Ποιοι ανακαλύψεις κάνανε σε μακρινά ταξίδια και ποιοι πρώτοι πολιτισμό σ' όλη τη γη διέδωσαν.

Να δω τι κρύβουν μέσα τους οι διάφορες θρησκείες κι αυτοί που τις ιδρύσανε τι κάναν και πως έζησαν. Να δω πως δημιουργήθηκαν μεγάλες δυναστείες, πως οι λαοί χαθήκανε, σκόρπισαν, ή επέζησαν.

Να δω για τις καταστροφές που γίνανε στη γη μας, γιατί παλαιά οι δεινόσαυροι κι άλλα θεριά χαθήκανε, γιατί παλαιοί πολιτισμοί που είχαν οι προγονοί μας παρήκμασαν, ξεχάστηκαν κι εξαφανιστήκανε.

Στο μέλλον όμως δεν τολμώ ποτέ μου να κοιτάξω γιατί γοργά με την ζωή εις βάρος της που κάνουμε, ζωή φοβούμαι δεν θα βρω όσο και να την ψάξω, εκτός αν όλοι αλλάξουμε και πάμε να προκάνουμε.

Κάνω καντάδες στις ωραίες να 'ρθουν στις γρίλιες να με δουν, και συναντώ κι άλλες παρέες και όλοι μαζί μου τραγουδούν.

Έτσι μέσα στις συνοικίες περνάει όμορφα η βραδιά, μέσα σε θείες μελωδίες που μας γεμίζουνε χαρά.

Ελάτε όλοι στην παρέα να τραγουδήσουμε μαζί, για να περάσουμε ωραία και να χαρούμε την ζωή.

6. Στην κορυφή του Ολύμπου

Στον Όλυμπο σαν ημίθεος θε ν' ανέβω
και εκεί τους δώδεκα θεούς θα συναντήσω,
και το αρχαίο πνεύμα αθάνατο θα εύρω,
την αμβροσία και το νέκταρ θα ρουφήσω.

Εκεί η γνώση κι η σοφία συνυπάρχουν
με αρετή και λογική και αρμονία,
και τα μεγάλα ιδανικά εκεί υπάρχουν,
που στην ψυχή μας προκαλούν ευδαιμονία.

Εκεί είν' ο φάρος που φωτίζει τους ανθρώπους,
η κιβωτός που κάθ' ωραίο έχει σώσει,
που καταυγάζει με το φως του όλους τους τόπους
και πλημμυρίζει με αλήθειες και με γνώση.

Μα και η φύση στην μαγεία συμμετέχει,
το μεγαλείο της το πνεύμα υποβάλλει,
χρώματα, ήχοι, νερά και αέρας έχει
κάτι απόκοσμο που η φύση έχει βάλει.

Εκεί η ψυχή μου θα ρουφήξει την αλήθεια,
οι πανανθρώπινες λαλιές εκεί θα ηχήσουν,
και οι πολιτισμοί μα και τα παραμύθια,
τα μυστικά του σύμπαντος θα συναντήσουν.

Εκεί η ψυχή μου μόνιμα θα κατοικήσει,
μακριά απ' τα πάθη τις μιζέριες και τους πόνους,
και την αντένα της στην κορυφή θα στήσει,
ό,τι έχει μάθει να διαδώσει απ' τους προγόνους.

8. Η βωβή κραυγή της πένας

Πιέζω τον εαυτό μου να εκφραστεί,
να πει αυτά που θέλει να φωνάξει,
μα η φωνή μου δεν μπορεί να βγει,
την έχει ο κόσμος γύρω μου τρομάξει.

Γι αυτό τα γράφω όλα στο χαρτί,
οι άνθρωποι να βρουν να τα διαβάσουν,
κι έτσι η βουβή φωνή μου ν' ακουστεί
κι ακούγοντας την όλοι να γιορτάσουν.

Τραγούδι θε να γίνουν τα γραπτά
να τραγουδάει ο κόσμος με μεράκι,
τα λόγια μου να φέρουνε χαρά
κι η ελπίδα να αποδιώξει το σαράκι.

7. Η ψυχή των λουλουδιών

Της άνοιξης το ζύπνημα μαζί θα ξεκινήσουμε,
τα πέταλα θ' ανοίξουμε κι ακτίνες θα γεμίσουμε,
στην αγκαλιά του ήλιου μας θα ανθίσουμε,
και με ζωή τα φύλλα θα πλουτίσουμε.

Στις μέλισσες που έρχονται πετώντας
με αγάπη το γλυκό χυμό προσφέρουμε,
και τα καλά μας βάζουμε ζητώντας
όσο μπορούμε πιο πολλές να φέρουμε.

Ρουφάμε την δροσούλα στάλα – στάλα,
για να φουντώσουμε και για να ξεχωρίσουμε
απ' τ' άλλα τα λουλούδια τα μεγάλα,
σαν να 'ταν καλλιστεία να κερδίσουμε.

Με χρώματα γεμίζουμε τη φύση,
τον εαυτό μας πρόθυμα προσφέρουμε
σ' αυτόν που μας διαλέγει να στολίσει
και ομορφιά σ' όλη τη γη να φέρουμε.

Πολλά από μας με ευωδιές γεμίζουμε
την φύση ολόγυρα που από εμάς μεθάει
και τη γαλήνη πρόθυμα δωρίζουμε
σ' όποιον το μακρινό ταξίδι ξεκινάει.

Γι αυτό ζητάμε απ' τους ανθρώπους την στοργή
και μια φροντίδα αποτελεσματική,
ώστε μαζί μ' αυτούς να κάνουμε την γη
πιο όμορφη, πιο ευωδιαστή, πιο φιλική.

Πάρα πολλά θα ήθελα να πω
και την αγάπη στη ζωή να τραγουδήσω,
αλλά δεν ξέρω τι να πρωτοπώ
κι από τη λύπη ή τη χαρά να ξεκινήσω.

Γι αυτό θα ήθελα ο καθένας να σκεφθεί
αυτό που θα 'θελε ο ίδιος να εκφράσει
και της ζωής του τον σκοπό ν' αφουγκραστεί
και τραγουδώντας την αγάπη να γιορτάσει.

Σαν το τραγούδι που λαλούνε τα πουλιά
και τα ζουζούνια που πετούνε στα λουλούδια,
είναι αυτό που θα το πουν και τα παιδιά
όταν την άνοιξη γιορτάζουν με τραγούδια.

9. Αναδρομή στην Ατλαντίδα

Σε μια από τις πολλές αναδρομές μου στην Ατλαντίδα βρέθηκα προτού να βυθιστεί, ξανάζησα εκεί παλιές στιγμές μου σε υψηλό πολιτισμό π' άλλος δεν έχει δει.

Μεγάλες πυραμίδες ατσαλιού και πυριτίου που στον πυρήνα βάζαμε ένα μέταλλο βαρύ, βγάζαν πολλή ενέργεια ηλεκτρικού στοιχείου κι έδιδαν κίνηση παντού στη χώρα και ζωή.

Με κάρτες που ο καθένας μας κρατούσε υπήρχε συνεννόηση και επικοινωνία, τα χρήματά του με αυτές κινούσε δίδοντας στις συναλλαγές του τέλεια αρμονία.

Η έπαρσή μας ήτανε πάρα πολύ μεγάλη, βλέπαμε γύρω οι λαοί πρωτόγονα να ζουν, έτσι λοιπόν πιστεύαμε πως δεν υπάρχουν άλλοι ούτ' άνθρωποι, ούτε θεοί για να μας παραβγούν.

Όμως η φύση κι οι θεοί στο τέλος εκδικήθηκαν κι οι πυραμίδες ανεξέλεγκτη ενέργεια σκορπούσαν, καταστροφές ξεκίνησαν, πολλά νησιά βυθίστηκαν, που οι άνθρωποι να ελέγξουνε ποτέ δεν θα μπορούσαν.

Γι αυτό με πλοίο διάλεξα να φύγω να προφτάσω και σε πιθάρια σφάλισα εκείνες μας τις γνώσεις. Ταξίδεψα ανατολικά στην Αίγυπτο να φτάσω, ώστε από την καταστροφή ό,τι μπορείτε να σώσετε.

Εκεί μουσείο έκανα κι έβαλα τα πιθάρια και πάνω κατασκεύασα την Σφίγγα να καλύψει, μαζί με τους συντρόφους μου και ντόπια παλικάρια να διαδοθεί ο πολιτισμός σε όποιοι τα ανακαλύψουν.

Όλα ετούτα γίναν πριν οκτώ χιλιάδες χρόνια, όμως ακόμη οι άνθρωποι δεν ψάχνουν να τα βρουν. Ίσως γι' αυτό να ευθύνεται πάλι η θεία πρόνοια με γνώσεις δίχως ηθική να μην καταστραφούν.

Όμως κάποτε οι άνθρωποι θα τα ανακαλύψουν και ηλεκτρομαγνητικά τις γνώσεις θα τις νιώσουν, και όλες τις ανάγκες τους με κείνες θα καλύψουν, όταν θα είναι έτοιμοι για να τις εφαρμόσουν.

10. Η πιο όμορφη χώρα στη γη

Είσαι η πιο όμορφη στη γη η χώρα μου η γαλανή, με τα όμορφα νησάκια σου και τα ωραία χωριουδάκια σου.

Τις όμορφες ακρογιαλιές με τις ωραίες αμμουδιές, και τ' άσπρα καϊκάκια σου στα γραφικά τα λιμανάκια σου.

Σπίτια με άνθη στις αυλές που πλημμυρίζουν με ευωδιές, σταφύλια και φρούτα πολλά, κρασί που δεν το βρίσκεις πουθενά.

Δάση και κάμποι και βουνά κατάφυτα λουλουδιαστά, και εκκλησιάκια γραφικά με τα ψηλά λευκά καμπαναριά.

Τα πάμπολλα μνημεία σου λένε την ιστορία σου, και πλήθος τα μουσεία σου δείχνουν παντού την σημασία σου.

Ο ήλιος λάμπει από ψηλά μα κι η δροσιά δεν σε ξεχνά κι οι φεγγαρόλουστες βραδιές είναι σ' όλη τη γη μοναδικές.

Γλέντια, χορός και μουσική από το βράδυ ως το πρωί. Τραγούδια στις ταβέρνες σου τις νύχτες τις παραμυθένιες σου.

Λαός αυθόρμητος, σωστός, γενναίος, ντόμπρος, φιλικός, φιλότιμος και με ψυχή που ξεχωρίζει όπου κι αν βρεθεί.

Σε τέτοια χώρα ονειρευτή θέλει ο καθένας μας να ζει, γι' αυτό να την προσέχουμε κι ωραία να την έχουμε.

11. Η ζωή είναι ωραία, απόλαυσέ την

Η ζωή είναι ωραία, απόλαυσε την
δίχως έννοιες στεναχώριες και καημούς,
κι αν μια σκέψη σε πονάει ξέχασέ την
και να ελπίζεις σε καλύτερους καιρούς.

Η ζωή είναι παιχνίδι να το παίζεις
με χαρά και κέφι να ευχαριστηθείς,
μη φοβάσαι, μη λυπάσαι θα αντέξεις
και σε κάθε αγώνα νικητής θα βγεις.

Η ελπίδα κι η χαρά να σε γεμίζει
και το ένστικτο να σε καθοδηγεί,
γιατί ο πλάστης σου για σένα θα φροντίζει
και το δρόμο θα σου δείχνει να διαβείς.

Την συνείδηση σου πάντα να προσέχεις
κι ό,τι κάνεις με αυτή να συμφωνεί,
και έτσι τύψεις και εφιάλτες δεν θα έχεις
και θα ζήσεις μια ήρεμη ζωή.

Την αγάπη σου να μην περιορίζεις
σ' αντικείμενα, ή ανθρώπους, ή λεπτά,
σε ολόκληρο τον κόσμο να σκορπίζεις
και να έχεις απεξάρτηση απ' αυτά.

12. Το καινούργιο τραγούδι

Θέλω να γράψω καινούργιο τραγούδι,
να ναι καλύτερο απ' τα άλλα,
να μας θυμίζει αιθέριο λουλούδι,
να έχει νοήματα μεγάλα.

Την μελωδία του να μας χαρίζει
και όταν τ' ακούμε να μας συγκινεί,
και με τους στίχους του να μαγνητίζει,
γλυκά μες τα αυτιά μας να αντηχεί.

Θέλω για έρωτα αγνό να μιλάει,
για μια θεία αγάπη αληθινή,
και η ψυχή μας μ' αυτό να πετάει,
σε μια άλλη χώρα μαγευτική.

Να μας γεμίζει χαρά και ελπίδα
να μας πηγαίνει μαζί του ψηλά,
να μας φωτίζει σαν μια ηλιαχτίδα
και να ζεσταίνει γλυκά την καρδιά.

Να αγαπάς όμως πολύ τον εαυτό σου,
να τον φτιάχνεις και να τον τελειοποιείς.
Την υγεία και το σώμα το δικό σου
να φροντίζεις, να μην το παραμελείς.

Χρόνια λίγα και καλά να επιθυμήσεις
με υγεία και ηρεμία που ποθείς,
κι οικογένεια ωραία να αποκτήσεις
τα γεράματα μαζί της να χαρείς.

Κι αν ο θάνατος θα έλθει, μη φοβάσαι
κι αγόγκιστα να τον υποδεχτείς,
γιατί τότε σ' έναν άλλο κόσμο θα 'σαι
με ηρεμία και γαλήνη εκεί θα ζεις.

Ένα ωραίο περιβάλλον να επιλέγεις,
με ανθρώπους ηθικούς πάντα να ζεις,
και των άλλων τις κακίες να αποφεύγεις
και τα λάθη τους να τους τα συγχωρείς.

Κι αν σε κάτι αποτύχεις μην λυπάσαι,
τ' αποτέλεσμα να μην σε ανησυχεί,
η προσπάθεια που κάνεις να θυμάσαι
είναι αυτή που έχει αξία στη ζωή.

Να 'ναι τραγούδι που θα λέμε όλοι,
άνδρες, γυναίκες, μεγάλοι, παιδιά,
που θ' αντηχεί σαν καμπάνα στην πόλη
όλη την μέρα και τα δειλινά.

Όμως δεν βρήκα ακόμη τα λόγια
τέτοιο τραγούδι λαμπρό να γραφεί
και όλο φέρνω στο νου μοιρολόγια
για ό,τι ζούμε σ' αυτή τη ζωή.

Γι αυτό ο καθένας του μόνος ας φτιάξει
ένα τραγούδι χαρούμενο απλό,
και τραγουδώντας μ' αυτό να πετάξει
στον ονείρου τον κόσμο τον μυθικό.

Και τραγουδώντας λοιπόν να ξεχνάμε
τα βάσανα μας σ' αυτή τη ζωή,
κι οι νότες σ' άλλη ζωή να μας πάνε
και λίγη ευτυχία να 'χουμε εκεί.

13. Η ωδή στην χορδή

Ω χορδή στο λαρύγγι μου πάλεις
και τραγούδια γλυκά τραγουδώ,
απαλύνεις τους πόνους της πάλης
που στην άθλια ζωή μου τραβώ.

Ω χορδή που την άρπα στολίζεις
που την παίζουν χεράκια απαλά,
τρυφερές μελωδίες σκορπίζεις
και τον κόσμο γεμίζεις χαρά.

Ω χορδή που στο τόξο δεμένη
σημαδεύεις και στόχους χτυπάς,
στων ερώτων γερά τεντωμένη
τις καρδιές των ανθρώπων τρυπάς.

Ω χορδή που το σύμπαν ρυθμίζεις
και τους ήχους του εσύ κυβερνάς,
των ατόμων παλμούς καθορίζεις
και ενέργεια στην ύλη σκορπάς.

Αν μπορούσες ενέργεια να δώσεις
στις ευαίσθητες μέσα χορδές,
τότε εσύ την ζωή μας θα σώσεις
και θα ζούμε αιώνιες χαρές.

Η αγάπη κι η ευαισθησία
θα ξαπλώνεται μέσα βαθιά,
μια γλυκιά θεϊκή μελωδία
στην καρδιά μας θα δίδει φτερά.

15. Η ωδή στην ορδή

Ω ορδή των βαρβάρων που φτάνεις
και νικάς τον γενναίο στρατό μας,
τον λαό μας μπορεί να ξεκάνεις,
μα μπορεί και να βγει σε καλό μας.

Με τα όπλα σου και τ' άλογα σου
κατακτάς πολιτείες, χωριά,
τις κοπέλες ζητάς συντροφιά σου
και γεμίζεις την χώρα μωρά.

Αλλά όμως να ζήσεις δεν ξέρεις
μα μαζί μας αλλάζεις ζωή,
στο λαό μας ζωντάνια θα φέρεις
μαζί κάνουμε νέα αρχή.

14. Η ωδή στην χλιδή

Ω χλιδή που από μικρό με περιβάλεις
τις ανάγκες μου εσύ ικανοποιείς,
φοβούμαι ότι στην αδράνεια μου συμβάλεις
αφού να με ενεργοποιήσεις δεν μπορείς.

Ότι ήθελα αμέσως μου προσέφερες
και να μάθω ν' εργασθώ δεν χρειαζόταν,
τεμπελιά και αχρηστία εσύ μου έφερες
και για τίποτα ο νους μου δεν νοιαζόταν.

Έτσι μεγάλωσα χωρίς ποτέ να κάνω
κάτι καλό για μένα ή και για τους άλλους,
έτσι θα ζω ωστόσο πλέον να πεθάνω
μέσα στους κόσμους μου χαμένος, τους
μεγάλους.

Μα ξαφνικά εσύ με εγκατέλειψες
και μ' άφησες χωρίς εφόδιο κανένα.
Σ' αποζητώ γιατί πολύ μου έλειψες
και κλαιω πια τα όνειρα μου τα χαμένα.

Αλλ' η φυγή σου ίσως πάλι με ωφέλησε,
γιατί σκληρά προσπάθησα νέα ζωή ν' αρχίσω
και όλα όσα ο εαυτός μου παραμέλησε
με επιμονή και σύνεση θα αντιμετωπίσω.

Κι όσους με περιφρόνηση κοιτούσα
εις τον ψηλό μου θρόνο ανεβασμένος
τους αγαπώ πολύ και θα ζητούσα
συχώρεση για όλα ντροπιασμένος.

Έτσι τώρα αρχινάς να δουλεύεις
και την γη μας να καλλιεργείς,
να τα φτιάχνεις αντί να τα κλέβεις
κι από αλλού να βουτάς ό,τι βρεις.

Γι αυτό άλλωστε δεν μας τρομάζεις
δεν σε βλέπουμε πια σαν πληγή,
με ευλογία θαρρούμε πως μοιάζεις,
καλώς ήρθες στην εύφορη γη.

Και μαζί χέρι χέρι πιασμένοι
η σοφία και η νέα ορμή,
θ' αναστήσομε χώρα ενωμένη
που όμοιά της δεν θα έχει όλη η γη.

16. Αχ να 'ταν να 'βγαζα φτερά

Αχ να 'ταν να 'βγαζα φτερά,
να δω την γη από ψηλά,
την οικουμένη να γυρίσω
κι όλον τον κόσμο να γνωρίσω.

Να δω πριγκίπισσες ωραίες
που ζουν στα πλούσια παλάτια,
και μαύρες καλλονές μοιραίες
με τα ωραία πλάνα μάτια.

Να δω τσιγγάνους να χορεύουν
και να άκουγα την μουσική τους,
και ιθαγενείς που να ψαρεύουν
και να γλεντούν με την ψυχή τους.

Να δω στη Κίνα να γιορτάζουν
με δράκους και πυροτεχνήματα,
και προβατάκια να βελάζουν
σε βουναλάκια και σε κτήματα.

Να δω καίκια να αρμενίζουν
συνοδευμένα από δελφίνια,
και κοπελιές που να τρυγίζουν
και να γεμίζουνε κοφίνια.

Όταν κοιτάς από μακριά
τα βρίσκεις όλα ιδανικά,
δείχνουν την όμορφη πλευρά
που σε γεμίζει με χαρά.

Όταν κοιτάς από κοντά
ανακαλύπτεις τα στραβά
που κρύβουν μέσα τους πολλά,
που έμοιαζαν ιδανικά.

17. Η κοπέλα απ' το βορρά

Μία κοπέλα απ' το βορρά
τη ρότα μου έχει αλλάξει,
είχε κατάξανθα μαλλιά
μαλλιά από μετάξι.

Βλέμμα καυτό μου έριξε
που στην καρδιά μου μπήκε
και την καρδιά μου κέρδισε
και έξω ξανά δεν βγήκε.

Την ερωτεύτηκα τρελά
κι έχασα το μυαλό μου,
βρήκα το κέφι μου ξανά
μα και τον δάσκαλο μου.

Έτσι μαζί της μπλέχτηκα
για κάνα δυο χρονάκια,
και τέλος την παντρεύτηκα
και έκανα και παιδάκια.

Όμως με εγκατέλειψε
στην χώρα της γυρνάει,
πάρα πολύ μου έλειψε
και η χαρά μου πάει.

Και τώρα κλαιω και πονώ
και χάνω το μυαλό μου,
για άλλη τρέχω για να βρω
που είν' απ' το χωριό μου.

Δεν είναι όμορφη πολύ
όμως μ' έχει αγαπήσει,
κι έτσι σ' όλη της την ζωή
δεν θα με παρατήσει.

18. Η θεά της φαντασίας μου

Στην φαντασία μου σε είχα πλάσει
την πιο ωραία γυναίκα στην πλάση,
με τα χειλάκια σου τα κοραλλένια
και τα ματάκια σου τα μεταξένια.

Στα όνειρα μου σε έβλεπα μέσα
να ζεις σ' ανάκτορα σαν πριγκηπέσα,
πρίγκιπες όμορφοι να σε ζητάνε
κι οι θαυμαστές σου να σε προσκυνάνε.

Μα εσύ σκεφτόσουνά μόνο εμένα
και με περίμενες να 'ρθω απ' τα ξένα,
και την καρδιά σου μου είχες χαρίσει
προτού ακόμη να μ' έχεις γνωρίσει.

Μα σαν σε γνώρισα σ' αυτή τη ζωή
δεν ήσουν όπως σ' είχα ονειρευτεί.
Δεν είχες τη σπάνια εκείνη ομορφιά,
δεν είχες παλάτια, υπηκόους, λεπτά.

Μα η καρδιά σου που είν' τόσο γλυκιά
σε μεταμόρφωσε σ' ουράνια θεά,
κι ήσουν στα μάτια μου πριγκίπισσα
που άλλη καμιά δεν μπορεί να της βγει.

Έτσι πριγκίπισσες πια δεν ζητώ,
μόνο μαζί σου να ζήσω ποθώ,
και την καρδιά σου να έχω προσμένω
και τίποτε άλλο πια δεν περιμένω.

20. Το σπίτι των παιδικών μου χρόνων

Ωραίο σπίτι όπου έζησα μικρός
ήταν γεμάτο με λουλούδια κι ακακίες,
Ρυάκι γάργαρο περνούσε από μπρος,
μακριά από κίνηση, καπνούς και φασαρίες.

Το δάσος το τριγύριζε πυκνό
και πάνω στην ψηλή κληματαριά του
πουλάκια κελαηδούσανε σωρό
κι ο σκύλος μου κουνούσε την ουρά του.

Δένδρα με πλούσιους ολόγλυκους καρπούς
είχ' ο πατέρας μου από παλιά φυτέψει,
κι ο κήπος ήτανε γεμάτος φασιανούς,
που σε παράδεισο τον είχαν μετατρέψει.

19. Αναζητώντας μια χαμένη ευτυχία

Σε είχα δίπλα μου για μένα να φροντίζεις
και την ζωή μου μ' ευτυχία να γεμίζεις,
ποτέ κανένα μου χατίρι δεν χαλούσες
και την στοργή σου να μου δώσεις προσπαθούσες.

Όλα αυτά τα θεωρούσα δεδομένα
και δεν ρωτούσα τι ζητούσες από μένα,
και την αγάπη που σου είχα δεν την έδειχνα
και στις προσπάθειες σου προσοχή δεν έδινα.

Μ' αυτό σε πλήγωνε κι ευαίσθητη όπως ήσουν
άλλο δεν άντεξες την σχέση μου μαζί σου.
Αθόρυβα έφυγες και τίποτα δεν ζήτησες,
στην μοναξιά σου τη γαλήνη αναζήτησες.

Τώρα κατάλαβα πως χάνω την χαρά μου
που δεν σε πρόσεχα σαν ήσουν κοντά μου.
Χωρίς εσένα η ζωή μου είναι άδεια
και με τυλίγουνε τα μαύρα τα σκοτάδια.

Γονατιστός σε ικετεύω να γυρίσεις
την παρουσία σου ξανά να μου χαρίσεις,
για να μπορέσω ο κουτός να επανορθώσω
κι ότι σου στέρησα επιτέλους να σου δώσω.

Τις υποχρεώσεις μου πιστά θα εκπληρώσω
κι ότι μου έδωσες διπλά θα ανταποδώσω.
Θα σε φροντίζω, θα 'σαι η βασίλισσα μου
και ό,τι ζήτησες θα το βρεις στην αγκαλιά μου.

Ένα πηγάδι με ολοκάθαρο νερό,
βρυσούλα που 'τρεχε ολόκληρη τη μέρα,
στέρνα με κύκνους που όλο στήνανε χορό
και ευωδιές γλυκές γεμίζαν τον αέρα.

Γέλια παιδιών που έπαιζαν κρυφτό,
ήταν οι φίλοι μου που έπαιζα μαζί τους,
και αιθέρια κοριτσάκια κάνα δυο
που 'χω ακόμη στη καρδιά μου τη μορφή τους.

Πως θα 'θελα σ' αυτό το σπίτι να βρεθώ
να ξαναζήσω τα ωραία εκείνα χρόνια,
και τις χαρές εκείνες πάλι να γευτώ
που δεν ξεχνώ, τις έχω μέσα μου αιώνια.

21. Το πανηγύρι στο χωριό

Στην ανθισμένη φύση,
στην πράσινη πλαγιά,
έτρεχε μια βρύση
με γάργαρα νερά.

Χιλιάδες τα λουλούδια,
χιλιάδες τα πουλιά,
χαρούμενα τραγουδία
που λέγαν τα παιδιά.

Ήταν γιορτή τ' Απρίλη
και σ' όλο το χωριό
γινόταν πανηγύρι
και στήνανε χορό.

Έπαιζαν στο χορτάρι
ωραίες κοπελιές,
εχόρευαν με χάρη
στις όμορφες πλαγιές.

Ακούγονταν κλαρίνα
λαγούτα και βιολιά,
κιθάρες, μαντολίνα
που παίζανε γλυκά.

Πιο πέρα προβατάκια
αμέριμνα βοσκούν,
βοσκοί με τα σκυλάκια
τα παρακολουθούν.

Σε τέτοιο πανηγύρι
θα θελα να βρεθώ,
και την γιορτή τ' Απρίλη
να ξαναθυμηθώ.

Να ζήσω να μυρίσω
αιθέριες ευωδιές,
και να ξαναγαπήσω
ωραίες κοπελιές.

22. Οδηγίες εις πλούσια νέα

Εις τον ψηλό σου θρόνο τώρα είς' ανεβασμένη
κι όλο τον κόσμο συ αφ' υψηλού τον βλέπεις,
κι από την οικογένεια σου καλομαθημένη
λίγη ευγένεια να δείξεις παραβλέπεις.

Τους θαυμαστές σου τυραννάς και κοροϊδεύεις,
με την αγάπη τους συνέχεια διασκεδάζεις
και τα καπρίτσια σου να ικανοποιείς γυρεύεις
και τις χοντράδες σου να κάνεις δεν διστάζεις.

Σε νοιάζει μοναχά η κοσμική ζωή σου,
όλο σε πάρτι θες να πας να διασκεδάζεις.
Δεν ενδιαφέρεσαι καν για την μόρφωση σου
και κάτι σοβαρό να κάνεις δεν αδειάζεις.

Όμως να που 'ρχονται του έρωτα τα βέλη
και την τρυπούνε την καρδιά σου την σκληρή,
είν' ο ανθοπώλης που τα άνθη θα σου φέρει
και ξαφνικά όλα αλλάζουν στην στιγμή.

Από ευγένεια και καλοσύνη στάζεις
και την μιζέρια των ανθρώπων συμπονάς,
και σε φτωχόσπιτα να μπαίνεις δεν διστάζεις
και όσους έχουνε ανάγκες τους βοηθάς.

Κοντά του παίρνεις ένα μάθημα σπουδαίο,
τον χαρακτήρα των ανθρώπων να εκτιμάς
αντί τα πλούτη και το όνομα τ' ωραίο
και την καρδιά που σ' αγαπάει ν' αγαπάς.

Αυτό σε σύγκρουση σε πάει με τους γονείς σου,
γιατί δεν θέλουνε γαμπρό απ' το Μπουρνάζι,
αλλά στο τέλος θα νικήσει η θέληση σου
και το τι σκέπτονται οι άλλοι μη σε νοιάζει.

Κάνε λοιπόν αυτό που λέει η καρδιά σου
αν θέλεις τώρα στη ζωή σου να ευτυχίσεις,
και ακολούθησε τα συναισθήματα σου
και να 'σαι σίγουρη, δε θα μετανοήσεις.

23. Ψάχνοντας στα βάθη του μυαλού μου

Σοφοί και εφευρέτες που 'χουν γνώσεις την φύση ερευνούν και ανακαλύπτουν. Σπουδαίες έρευνες κι ανακοινώσεις την κάθε μας ανάγκη την καλύπτουν.

Όμως εγώ προτίμησα να ψάξω στα βάθη του ανθρώπινου μυαλού, και γνώσεις και εμπειρίες να συνάξω που δεν υπάρχουν πουθενά αλλού.

Ειν' το μυαλό μας απερίγραπτα μεγάλο όμως ελάχιστο απ' αυτό χρησιμοποιούμε, τις δυνατότητες του δεν τις έχει άλλο, μα δεν το ξέρουμε και δεν τ' αξιοποιούμε.

Μα πρέπει κάποτε κι εμείς να φωτιστούμε και η σκέψη τώρα παντοδύναμη να γίνει, κι ότι σκεπτόμαστε θα το πραγματοποιούμε όταν το πνεύμα μας την ύλη κατευθύνει.

Γι αυτό λοιπόν και 'μεις πρέπει να προσπαθούμε τις δυνατότητες του νου ν' ανακαλύπτουμε κι έτσι να πετυχαίνουμε ό,τι ποθούμε κι όλες μας τις ανάγκες έτσι να καλύπτουμε.

Όμως θα πρέπει πρώτα απ' όλα ν' οπλιστούμε με σύνεση, αρετή κι αγάπη μεταξύ μας, να 'μαστε έτοιμοι για να προφυλαχτούμε απ' τις συνέπειες που θα 'χει η δύναμη μας.

25. Ο μαύρος μου γάτος

Στο γλυκό πρωινό που ξυπνάω κεφάλτος έναν φίλο ποθώ, είν' ο μαύρος μου γάτος.

Νιαουρίζει γλυκά και μου κάνει παρέα, του μιλώ τρυφερά και περνάμε ωραία.

Δεν γκρινιάζει ποτέ ούτε μ' αντιμιλάει, δεν κρατάει τουπτέ και πολλά δεν ζητάει.

24. Συναισθήματα και παραλογισμοί

Ποιήματα θα 'γραφα πολλά που με εκπροσωπούνε, που δείχνουνε τις σκέψεις μου που με χαρακτηρίζουν και τις ανησυχίες μου που με ταλαιπωρούνε κι άλλα πολλά περιέργα που οι άλλοι δεν γνωρίζουν.

Ποιήματα που παράξενες ιδέες περιγράφουν, π' ασύνδετα θα φαίνονται χωρίς μια λογική, που δεν θα περιέχουνε αυτά που άλλοι γράφουν, και που κανείς το νόημα δεν θα μπορεί να δει.

Μα τέτοιο ποίημα άχρηστο θα ήταν για τους άλλους, και ευθύς θα το απέρριπταν χωρίς να σκοτιστούν, γι αυτό περιορίζομε μαζί μ' όλους τους άλλους να γράφω πράγματα κοινά π' όλοι κατανοούν.

Έτσι τα ποιήματα αυτά που με εκπροσωπούνε τα λεω από μέσα μου χωρίς να ακουστούν, τα αισθάνομαι τα χαίρομαι και με ευχαριστούνε κι οι άλλοι όλοι γύρω μου δεν με αμφισβητούν.

Όμως θα έλθει μια στιγμή που θ' επαναστατήσω και το καβούκι μου αυτό θα σπάσω και θα βγω, και ένα καινούργιο λάβαρο στην ποίηση θα στήσω και σ' όσους με αποδεχθούν πολλά θα 'χω να πω.

Στόχος δεν θα 'νε η λογική αλλά τα συναισθήματα που οι άνθρωποι θα νιώθουνε χωρίς να εξηγούν, γιατί με μόνο λογική αλλά χωρίς αισθήματα θα είναι θλιβερή η ζωή που οι άνθρωποι θα ζουν.

Μου κρατά συντροφιά κι έχει την ομορφιά του, δεν ζητάει λεπτά κι έχει γούνα δικιά του.

Θα του βρω συντροφιά μια γατούλα ωραία, για να κάνει μικρά και να έχει παρέα.

Αν μπορούσα κι εγώ να βρω τέτοια παρέα, που να την αγαπώ και να ζούμε ωραία.

26. Ο υψηλός στόχος του ποιητή

Εις το μυαλό του ποιητή
συμβαίνει κάτι μια στιγμή
κι όλα με μέτρο τα κοιτάζει
κι όλ' έμμετρα τα παρουσιάζει.

Μιλάει για δέντρα και πουλιά
για την γλυκιά τους την λαλιά,
και για κοπάδια που βοσκούνε
και κοπελιές που τραγουδούνε.

Μιλάει για γάργαρα νερά
για χωριουδάκια και βουνά,
για καθαρές ακρογιαλιές
και για ηλιόλουστες ακτές.

Μιλάει για νύχτες με φεγγάρι
που το μυαλό σου έχουν πάρει,
και για καντάδες στα σοκάκια
για ερωτευμένα ζευγαράκια.

Για αγκαλιές και για φιλιά
που να κρατούν παντοτινά,
για έρωτες που δεν τελειώνουν
και για αγάπες που σε λιώνουν.

Εγώ όμως θέλω κάτι άλλο
πουν πιο βαθύ και πιο μεγάλο,
να γράψω το παράπνομο μου
που δεν είναι μόνο δικό μου.

Να πω για ό,τι μας πονάει
μας ενοχλεί μας τυραννάει,
την άρρωστη μας κοινωνία
και του φτωχού την δυστυχία.

Για λάθη στη ζωή που ζούμε
και άσκοπα την σπαταλούμε,
εγκλήματα και αδικίες,
τα μίση μας και τις κακίες.

Να πω για πόνο και για λύπη,
για την συμπόνια που μας λείπει,
για τον μεγάλο εγωισμό μας,
τον συνεχή ανταγωνισμό μας.

Την εκμετάλλευση λαών,
των λίγων επί των πολλών,
καταπιέσεις και αδικίες,
σε έθνη και σε κοινωνίες.

Θα ήθελα να βρω τον τρόπο
όλα αυτά να διορθωθούνε,
κι όλοι να μπαίναμε στον κόπο
να δράσουμε για να σωθούμε.

Να γίνει η γη ονειρεμένη,
να 'χει ειρήνη και αρμονία,
να επικρατεί στην οικουμένη
χαρά, αγάπη κι ευτυχία.

27. Ο πήγασος της φαντασίας μου

Στης φαντασίας μου τον πήγασο καβάλα
ελεύθερος πετώ και όπου θέλω πάω,
και κάνω έτσι τα ταξίδια τα μεγάλα
σε άλλα μέρη εξωτικά που αγαπάω.

Εκεί το δίκαιο κι η αγάπη κυβερνούνε
και οι αιώνιες αξίες βασιλεύουν,
και όλοι έχουνε ότι επιθυμούνε
και τα καλά που έχουν άλλοι δεν ζηλεύουν.

Άνθρωποι όμορφοι, απλοί, καλοσυνάτοι
σε υποδέχονται και σου προσφέρουν δώρα,
σε συντροφεύουνε μ' ευγένεια γεμάτοι
και σε γυρίζουνε παντού σ' όλη τη χώρα.

Μια χώρα όμορφη, παρθένα, μυρωμένη
που λες κι οι άνθρωποι δεν έχουν ακουμπήσει,
και που εσένανε θαρρείς πως περιμένει
με την απόκοσμη ομορφιά της να γεμίσει.

Τραγούδια ακούγονται γλυκά που σε μεθούνε
με λόγια ήρεμα, μ' αγάπη και στοργή,
κοπέλες όμορφες γλυκά σου τραγουδούνε
κιθάρες παίζουνε ουράνια μουσική.

Σε τέτοια χώρα θέλω μόνιμα να μένω
γι αυτό στο ξύπνιο μου την φάχνω την ζητώ.
Είν' η πατρίδα μου ωραία και προσμένω
να ναι κι οι άνθρωποι όπως τους θέλω εγώ.

28. Χρόνου φείδου

Κάθε μέρα που περνάει
χρόνος χάνεται και πάει,
χρόνος που δεν επιστρέφει
και που βιάζεται και τρέχει.

Αν δεν τον αξιοποιήσεις,
τότε θα μετανοήσεις
και ποτέ δεν θα προφτάσεις
όπου ήθελες να φτάσεις.

Κάθε ώρα πουν' χαμένη
από σένα είναι κλεμμένη,
γι αυτό ζήσε την σωστά
και αφοσιώσου στη δουλειά.

Τον εαυτό σου να μορφώσεις,
πάρε γνώσεις κι εμπειρίες,
τον σκοπό να διαμορφώσεις
μην αφήνεις ευκαιρίες.

Κάθε πράγμα στον καιρό του
πάντα πρέπει να το κάνεις,
γιατί αν χάσεις τον ρυθμό του
τότε πια δεν θα προκάνεις.

Και επειδή είν' ο χρόνος χρήμα
σωστά να τον διαχειριστείς,
ν' αμελήσεις θα 'ναι κρίμα
γιατί αν τον χάσεις θα χαθείς.

Στις ελεύθερες σου ώρες
όχι μόνο διασκεδάσεις,
μ' ασχολίες κερδοφόρες
γέμισέ τες μην τις χάσεις.

Συνετά αν ενεργήσεις
και αν τα προγραμματίσεις,
όλα θα τα συντονίσεις
και θα τα πραγματοποιήσεις.

Κι ό,τι στόχους έχεις βάλει
θα τους δεις να εκτελούνται,
και με θαυμασμό οι άλλοι
θα θελαν να σε μιμούνται.

Και έτσι όταν πια γεράσεις
και τι έκανες θυμάσαι,
τη ζωή σου θα θαυμάσεις
και γαλήνια θα κοιμάσαι.

Αλλ' αν τίποτε δεν κάνεις
και τον χρόνο σου πετάς,
τότε γέρος όταν φτάνεις
το κεφάλι θα χτυπάς.

Γι αυτό άρχισε από τώρα
και με πρόγραμμα σωστό,
να αξιοποιείς την ώρα
και επέμενε σ' αυτό.

29. Ασκήσεις επί χάρτου

Τις ελεύθερες μου ώρες
αν στην θάλασσα δεν πάω,
ή με μια καλή παρέα
δεν βγω έξω για να φαω,

κάθομαι και αναλύω
και προβλήματα επιλύω,
σκέπτομαι και τα σχεδιάζω
και γραπτά προετοιμάζω.

Έτσι έγραψα μια γλώσσα
που 'νε απλή και πρακτική
και προβλήματα άλλα τόσα
έχω λύσει στο χαρτί.

Θα 'τανε πολύ ωραίο
όλα αυτά να εφαρμοστούν,
αλλά ξέρω κι είν' μοιραίο
πως θα καταχωνιαστούν.

Θα 'θελα να 'χα ωστόσο
χρήματα και εξουσία,
όλα αυτά να εφαρμόσω
να βοηθήσουν στην ουσία.

Ίσως κάποτε ξυπνήσουν
οι σοφοί και ισχυροί,
τα προβλήματα να λύσουν
γιατί έχουμε πνιγεί.

30. Μια νέα Ελληνική γλώσσα

Συνήθως σκέπεις με ταραζούν
που στο μυαλό μου ωριμάζουν,
με σθένος τις υποστηρίζω,
και τους γνωστούς προβληματίζω.

Με ενδιαφέρον εξετάζω
ό,τι δεν λειτουργεί σωστά,
το αναλύω, το σχεδιάζω,
κτίζω θεμέλια γερά.

Αυτό έκανα και με την γλώσσα
της χώρας την Ελληνική,
που πλεονεκτήματα 'χει τόσα,
μα όμως δε μ' ικανοποιεί.

Πρέπει πολύ ν' απλοποιηθεί
ώστ' εύκολα να την μαθαίνουν,
αλλά και να εμπλουτισθεί
με νέες έννοιες που βγαίνουν.

Μόνο τα γράμματα να έχει,
τα όσα αναγκαία πρέπει,
και όσ' αντιστοιχούν σε φθόγγους
και να μην έχει και διφθόγγους.

Γραμματική να έχει απλή
όπως έχει κι η Αγγλική,
να μην υπάρχουν εξαιρέσεις,
ανωμαλίες, συναιρέσεις.

Τα γράμματα θα 'νε γραμμές
σε θέσεις και σε κατευθύνσεις,
που θέλουν οι υπολογιστές
κι εύκολα θα τα συνηθίσεις.

Οι μονοσύλλαβες οι λέξεις
είναι χιλιάδες εκατό,
κι αν απ' αυτές μόνο διαλέξεις
έχεις πετύχει το σκοπό.

Έτσι δεν θα 'χει ορθογραφία
κι η προφορά της θα 'ναι απλή,
θα την διδάσκουν στα σχολεία
χωρίς πολλή γραμματική.

Μα και η αριθμητική της
θα έχει απλοποιηθεί,
στα σύμβολα και στη μορφή της
για να 'ναι κατανοητή.

Μια τέτοια γλώσσα εμπλουτισμένη
με ρίζες κι από γλώσσες άλλες,
θα έσωζε την οικουμένη
κι οι οικονομίες θαν' μεγάλες.

Μα καμία γλώσσα δεν αρκεί
ώστ' οι λαοί να ενωθούνε,
χρειάζεται και κοινή ηθική
για να μπορέσουν να τα βρουνε.

31. Ποιητικός οίστρος

Στη ποίηση μου απορροφημένος
όλα μου τα προβλήματα ξεχνάω,
και από τον οίστρο μου συνεπαρμένος
πολύ συχνά εγώ το ξεχνάω.

Αισθάνομαι ότι ζω αυτά που γράφω
και με την φαντασία μου πετάω,
σε τόπους και εποχές που περιγράφω
και από την μαγεία τους μεθάω.

Θέλω κάτι δημιουργικό να κάνω
που κάπως τους ανθρώπους να βοηθήσει,
να έχει μείνει κι όταν πεθάνω
κι όσοι το δουν να τους ευχαριστήσει.

Γι αυτό τον χρόνο μου θ' αξιοποιήσω
πιστεύοντας πως χρήσιμος θα γίνει,
κάτι στον άλλο κόσμο να δωρίσω
που θέλω με επιείκεια να κρίνει.

Μα ενώ θέλω να γράφω τα ωραία
που έχουν γίνει και που τα θυμάμαι,
συμβαίνουν γύρω μου τόσα χυδαία
που σφίγγουν την ψυχή μου και λυπάμαι.

Γι αυτό για κείνα γράφω και φωνάζω
μήπως μπορέσουμε και διορθωθούμε,
και ό,τι κακό συμβαίνει καυτηριάζω
για να το σβήσουμε και να σωθούμε.

32. Το αιώνιο ελληνικό πνεύμα

Απ' του πολιτισμού το λίκνο εσύ ξεκίνησες,
της γνώσης και του πνεύματος το σκήπτρο εξύψωσες,
της ιστορίας την χαραυγή εσύ αρχίνησες,
κι επιστήμη κι αρετή στα ουράνια ανύψωσες.

Σε επιστήμες, έρευνα, τέχνες, φιλοσοφία,
γίγαντες απ' την αρχαιότητα ανέδειξες,
και στην πολιτική, την αρετή και την ανδρεία,
τον δρόμο σ' όλους τους λαούς εσύ τον έδειξες.

Μ' υπέροχα συγγράμματα, έργα και μαρτυρίες
την οικουμένη φώτισες να βγει απ' τα σκοτάδια,
και με ιδέες φωτεινές και νέες θεωρίες
την επιστήμη γέμισες που 'ταν ως τότε άδεια.

Και αρετή edίδαξες, ευπρέπεια και ήθος
κι αγώνες καθιέρωσες τους Ολυμπιακούς,
κι η ρώμη κι η ανδρεία σου έγιναν ένας μύθος
που μέχρι τώρα γαλουχεί ανθρώπους και λαούς.

Το πνεύμα το αθάνατο ας έλθει πάλι τώρα
κι όλους τους Νεοέλληνες να βρει να μας φωτίσει,
να λάμψει και να διαδοθεί σ' ολόκληρη την χώρα,
μήπως απ' τον ύπνο μας μπορεί να μας ξυπνήσει.

Ως πότε θα προσμένουμε οι χρόνοι αυτοί να ρθούνε,
να πάψουνε οι έριδες και όλοι να μονιάσουν,
και όλα τα ελαττώματα που 'χουν να απαρνηθούνε
και ψεύτες, κλέφτες, πονηροί να αλλάξουν και ν' αγιάσουν.

Κι όλη η εξυπνάδα μας να διοχετευθεί,
για το καλό της χώρας μας και όχι για απάτες,
κι ο βίος ο δημόσιος σωστά ν' οργανωθεί
και να μην χρειαζόμαστε των ισχυρών τις πλάτες.

Τότε μια νέα εποχή θ' ανθίσει στην Ελλάδα
και μόρφωση και αρετή το πνεύμα μας θα δώσει,
και θα ξυπνήσει τους λαούς που ζούνε στη ζαλάδα
κι όλη την ανθρωπότητα θ' ενώσει και θα σώσει.

33. Ο ονειρευμένος κόσμος του μέλλοντος

Ένα σπουδαίο όνειρο αυτές τις νύχτες βλέπω
που με γεμίζει ξαφνικά ελπίδα και αγωνία,
το μέλλον του πλανήτη μας μες τ' όνειρο προβλέπω
που 'ναι γεμάτο θαύματα απ' την τεχνολογία.

Ο έλεγχος του πληθυσμού έχει γενικευθεί
και έτσι ζουν οι άνθρωποι με άνεση ωραία,
και όλοι έχουν άφθονη κι υγιεινή τροφή
και οι αρρώστιες πάψανε με φάρμακα σπουδαία.

Η ενέργεια που παράγεται είναι πια καθαρή
με πυραμίδες που γυρνούν όπως στην Ατλαντίδα,
με ηλεκτρόλυση νερού το καύσιμο θα βγει
κι έτσι το θερμοκήπιο δεν θα 'ναι πια παγίδα.

Μα τώρα κι οι μεταφορές γίναν πολύ απλές,
άνθρωποι διακινίζονται σε πόλεις και σε κράτη,
τηλέφωνα και τράπεζες γίναν πολύ φθηνές,
άυλο χρήμα άφθονο μπορεί ο καθείς να εισπράττει.

Ρομπότ αναλαμβάνουνε τις άχαρες δουλειές
κι οι άνθρωποι όλες αυτές μπορούν να αποφύγουν,
και διακοπές παρέχονται όλες τις εποχές,
απ' τη ρουτίνα την πολλή για λίγο να ξεφύγουν.

Όμως εκεί οι άνθρωποι δεν φαίνονται ευτυχείς
και τρέχουνε ολόγυρα σαν να 'ναι κουρδισμένοι,
τους άλλους συνανθρώπους του δεν σκέπτεται κανείς
και μονάχα δουλεύουνε και είναι αγχωμένοι.

Η μοναξιά τους γίνεται μια μέρα καθεστώς,
και η αγάπη μέσα τους ποτέ δεν περισσεύει
η οικογένεια έπαψε να υπάρχει σαν θεσμός
και ο καθένας μοναχός λίγη χαρά γυρεύει.

Σε τέτοιο κόσμο απάνθρωπο δεν θα 'θελα να ζω
κι ας έχω όλα τα άλλα μου προβλήματα λυμένα,
τον κόσμο τον ανθρώπινο που έχω προτιμώ
κι ας είναι δύσκολος πολύ, ιδιαίτερα για μένα.

34. Όμορφος κόσμος μαγικός

Οι άνθρωποι εδώ που ζούνε
θέλουν ωραία να περνούνε,
πολλά λεπτά να αποκτούνε,
χωρίς πολύ να κουραστούνε.

Και με απάτη έχουν μάθει
τους διπλανούς τους να γελάνε.
Στήνουνε κόλπα κι απ' τα λάθη
των άλλων τα οικονομάνε.

Το λάδωμα το ακολουθούνε
να γίνεται η δουλειά τους τέλεια,
και αυτοί που απ' τις μίζες ζούνε
τα κουκουλώνουν στην εντέλεια.

Αυτοί που προϊόντα βγάζουν
όπως μπορούνε τα νοθεύουν,
έτσι το κόστος κατεβάζουν
και όλο τον κόσμο κοροϊδεύουν.

Κι οι έμποροι που τα λανσάρουν
και σου κολλάνε σαν τις βδέλλες,
άλλα άντ' άλλων σου πασάρουν,
σου δίδουν φύκια για κορδέλες.

Κι όσοι με το δημόσιο έχουν
προμήθειες και εργολαβίες,
ποτέ δεν χρειάζεται να τρέχουν,
έχουν τις offshore εταιρείες.

35. Πολιτικός θα πει :

Πολιτικός θα πει να ξέρεις
τ' αδύνατα να καταφέρεις,
και υποσχέσεις να μοιράζεις
κι όλους να τους παραμυθιάζεις.

Ρουσφέτια να μπορείς να κάνεις
μα σκάνδαλα να αποφεύγεις,
και να ζητάς και να τα πιάνεις
και μποναμάδες να μαζεύεις.

Πολιτικός θα πει να δίνεις
πύρινες μάχες στη βουλή,
μα στη συνέχεια να προτείνεις
όσα σου λεν' οι ισχυροί.

Κι η εφορία πελαγώνει
κι έχει παράθυρα πολλά,
και πολύς κόσμος την γλιτώνει,
ή την λαδώνει για καλά.

Και όσοι λίγο χρήμα βγάζουν
σε μαγαζιά στις συνοικίες,
θα πρέπει πια να το μοιράζουν
με τούς προστάτες και μαφίες.

Κι όσοι δεν θέλουν να δουλέψουν
δεν πρέπει να στεναχωριούνται,
κάποιον θα κλέψουν, θα ληστέψουν
και όλα έτσι τακτοποιούνται.

Και κάθε καρυδιάς καρύδι
έχει τον τόπο μας γεμίσει,
κι έτσι δεν ξέρουμε κι οι ίδιοι,
ζούμε σ' ανατολή ή δύση ;

Στο κόσμο αυτό πρέπει να ζούνε
και να προκόπτουν τα παιδιά μας,
να μορφωθούν και ν' εθιστούνε
για να προσδεύσει η γενιά μας.

Στον μαγικό κόσμο που ζούμε
που μας προσφέρει ό,τι ποθούμε,
με ξενοιασιά ας κοιμηθούμε
το μέλλον μας ν' ονειρευτούμε.

Πριν απ' τις εκλογές να τρέχεις
και οπαδούς να κυνηγάς,
κι όταν την ψήφο τους πια έχεις
τότε τους φτύνεις, τους ξεχνάς.

Πολιτικός θα πει να ξέρεις
τη χώρα σου να κυβερνάς,
ώστε πολλά λεπτά να φέρεις
στους συγγενείς που αγαπάς.

Και όλο πίσω του να τρέχεις
όπου πηγαίνει ο αρχηγός,
στα όπα-όπα να τον έχεις
μήπως και γίνεις υπουργός.

36. Σταματώντας την καταστροφή

Ο κόσμος μας στην αναρχία τείνει και πρέπει γρήγορα ν' απλουστευθεί, γιατί αν κάποιος λάθος κάπου γίνει καταστροφή μεγάλη θα συμβεί.

Οι ανάγκες μας σε ενέργεια μεγάλες και μεγαλώνουν κάθε μέρα πιο πολύ, και όταν πηγές δεν θα υπάρχουν άλλες θα επιστρέψουμε στην λίθινη εποχή.

Τα όπλα τελειοποιούνται και πληθαίνουν και ίσως κάποτε να χρησιμοποιηθούν, θα δούμε τότε ανθρώπους να πεθαίνουν κατά χιλιάδες και οι πόλεις θα χαθούν.

Τα τρόφιμα μας συνεχώς θα λιγοστεύουν καθώς πληθαίνουμε ενώ είμαστε πολλοί, και οι ασθένειες συνέχεια θα πληθαίνουν καθώς μολύνουμε την φύση πιο πολύ.

Μα και η εγκληματικότητα αυξάνει καθώς οι ανάγκες δεν μπορούν να καλυφθούν, αλλά κι διαφθορά σε όλα πλέον φτάνει και δεν μπορούνε οι πολλοί να φυλαχτούνε.

Και ό,τι σήμερα ασκόπως σπαταλούμε δεν μας ανήκει, απ' τους άλλους το στερούμε, π' αυτοί το χρειάζονται κι έτσι τους αδικούμε και ανισότητες και μίση δημιουργούμε.

Γι αυτό ας αλλάξουμε στόχους και νοοτροπία την κοινωνία μας να φτιάξουμε σωστή, προτού η ζωή μας καταντήσει τραγωδία και καταστρέψουμε την όμορφη μας γη.

37. Ο ωραίος μας πλανήτης που πεθαίνει

Στον όμορφο γαλάζιο μας πλανήτη όπου ζούμε που τον θαυμάζει και ευλογεί όλη η οικουμένη, δίολου δεν τον προσέχουμε και τον παραμελούμε, γοργά τον καταστρέφουμε και τίποτε δεν μένει.

Ο πληθυσμός του σήμερα αυξάνεται συνέχεια ωστόσο ο πολιτισμός γοργά να καταρρεύσει, κι ο κόσμος όλος θα βρεθεί σε πείνα και σ' ανέχεια, αφού η γη δεν θα μπορεί στο τέλος να τον θρέψει.

Μα κι αν ακόμη τελικά οι γεννήσεις ελεγχθούνε με πρόγραμμα, με πόλεμο, ή με καταστροφές, από ασθένειες και λιμό πάλι δεν θα σωθούμε, γιατί θα έχουν μολυνθεί όλες μας οι τροφές.

Αλόγιστα ενέργεια και ύλες σπαταλούμε, φυτείες καταστρέφουμε και ζώα και πτηνά, σκουπίδια δηλητήρια στη φύση τα πετούμε και συνεχώς μολύνουμε εδάφη και νερά.

Αλλά και την ατμόσφαιρα όπου μας προστατεύει κι αυτή την καταστρέφουμε μ' απόβλητα πολλά, κι ο αέρας π' αναπνέουμε αρρώστια θα μας φέρει κι ο ήλιος γίνεται εχθρός σ' όλα τα ζωντανά.

Κι όλα αυτά γιατί πολλά θέλουμε να κερδίζουμε ανάπτυξη αλόγιστη άλλο πια δεν αντέχουμε, φραγμό πρέπει να βάλουμε και να προπαγανδίζουμε, πως πρέπει να προσέχουμε αν θέλουμε να έχουμε.

Κι ακόμη αν τη γλιτώσουμε σε τούτη την γενιά μας, μια που θα επιβιώσουμε εμείς κουτσά στραβά, πρέπει και να σκεπτόμαστε λιγάκι τα παιδιά μας και ποια είν' η κληρονομιά π' αφήνουμε σ' αυτά.

Πρέπει λοιπόν, συναγερμού σειρήνες ν' ακουστούνε κι από τον ύπνο τον βαθύ γοργά ν' αφυπνιστούμε, και όλοι οι κανονισμοί πιστά ν' εφαρμοστούνε, γιατί γη άλλη σαν αυτή δεν έχει να κρυφτούμε.

38. Οι ισχυροί της παγκοσμιοποίησης

Βλέπω όλα όσα γύρω μου συμβαίνουν
κι απελπισία μαύρη με τυλίγει,
μα οι άνθρωποι δεν με καταλαβαίνουν
κι η έννοια μου ποτέ δεν θα μου φύγει.

Από παλιά οι άνθρωποι για να επιβληθούνε,
είχανε όπλα και στρατούς και κάναν συμμαχίες,
και μ' όλα αυτά άλλους λαούς θελαν να κατακτούνε
κι έτσι δημιουργούσανε μεγάλες δυναστείες.

Τώρα π' όλοι οι άνθρωποι έγιναν προοδευμένοι,
αλλάξανε τα μέσα τους μα όχι κι οι σκοποί τους,
στην παγκοσμιοποίηση βρεθήκαμε μπλεγμένοι
και με τον πλούτο τώρα πια έχουν την δύναμή τους.

Έτσι τα νέα όπλα τους είναι πια τα λεφτά τους,
που λίγιοι τα μαζεύουνε κι εμάς μας εξουσιάζουν,
ενώ οι πολλοί χάνουνε πια και τα υπάρχοντα τους,
που οι λίγιοι να τ' αρπάζουνε καθόλου δεν διστάζουν.

Έτσι το ποιος θα κυβερνά εκείνοι επιλέγουν
για να 'ναι πάντα σύμφωνος με τα συμφέροντα τους,
και κανονίζουνε αυτά που οι εφημερίδες λέγουν,
ακόμη και οι δικαστές πάνε με τα νερά τους.

Αλλ' ο λαός έχει αρχίσει να ξυπνάει
και αντιδράει και το δίκαιο θα ζητήσει,
αυτή η κατάσταση πια άλλο δεν θα πάει
γιατί ο κόσμος όλος έχει αγανακτήσει.

Ηγέτες πρέπει να βρεθούνε φωτισμένοι
τα έσοδα πιο δίκαια να μοιράσουν,
ώστε να είναι όλοι ευχαριστημένοι
προτού μεγάλες ταραχές ξεσπάσουν.

Κι όσοι μεγάλο πλούτο κι εξουσία έχουν,
πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβουν
ότι οι άλλοι για πολύ δεν τους αντέχουν,
γι αυτό πρέπει να σπεύσουν να προλάβουν.

39. Κι ο κλήρος έπεσε στον κλήρο

Ένας έξυπνος λεχρίτης
έγινε αρχιμανδρίτης,
κι ένας πονηρός πολίτης
έγινε μητροπολίτης.

Αλλά ο αρχιμανδρίτης
απεδείχθη λωποδύτης,
και στα αρχαία και στα νέα
και έχει και καλή παρέα.

Δικαστές πολλούς γνωρίζει
κι υποθέσεις κανονίζει,
και λεφτά πολλά εισπράττει
για ό,τι λέει κι ό,τι πρπάττει.

Και κομπίνες οργανώνει
κι ο κοσμάκης τα πληρώνει,
ο υπεράνω υποψίας
άνθρωπος της εκκλησίας.

Αλλά κι ο μητροπολίτης
έχει φίλο που είν' αλήτης
και μαζί του ξενυχτάει
και πολύ καλά περνάει.

Και λεφτά πολλά μαζεύει
που οι πιστοί του παραδίδουν,
και έτσι απ' τους φτωχούς τα κλέβει
που οι πιστοί γι αυτούς τα δίδουν.

Κι όταν τον ανακαλύψουν
και τον κάνουν τσακωτό,
προσπαθούν να τον καλύψουν
οι μετέχοντες σ' αυτό.

Τέτοιο πρόβλημα μεγάλο
η εκκλησία μας να λύσει,
κι ο αρχηγός της δίχως άλλο
τους κακούς να καταργήσει.

40. Οι εντιμότετοι φίλοι μου

Στις παραλίες που 'χουν θέα
παλάτια κτίζουνε ωραία
όσοι έχουνε πολλά λεπτά
και ζουν στη θάλασσα κοντά.

Μέσα στα πλούτη κολυμπάνε
και μες στην θάλασσα βουτάνε,
για να ξεπλύνουν τις απάτες
π' οι πράξεις τους είναι γεμάτες.

Και καλεσμένους πάντα έχουν
γιατί μονάχοι δεν αντέχουν.
Θέλουνε να τους λιβανίζουν,
μα από τρόπους δεν γνωρίζουν.

Οι πάντες τους παρακαλούνε
και όλο κάτι τους ζητούνε,
για να τους κάνουν κάποιες χάρες
για άρες, μάρες, κουκουνάρες.

Ό,τι θελήσουν τ' αγοράζουν
και τα λεφτά δεν λογαριάζουν,
και όταν βρίσκουν δυσκολίες
το ρίχνουν στις δωροδοκίες.

Εις τα λαδώματα είναι άσσοι
και όποιος σε εξαγοράσει
σε έχει πια αιχμάλωτό του,
ώσπου να γίνει το δικό του.

Και άμα κάποιιοι τους κολλήσουν
ξέρουν πώς να τους συνετίσουν,
τους μπράβους τους θε ν' αμολήσουν
κι όλα θα τα ξεκαθαρίσουν.

Φέρνουνε όμορφες γυναίκες
που είν' χαζοβιόλες και μπεμπέκες,
και έτσι μ' αυτές γλεντοκοπάνε,
μα και εκείνες τους μαδάνε.

Και οι σύζυγοι μαζί που ζούνε,
τα ξέρουνε μα δε μιλούνε,
γιατί αν εκείνες τους στριμώξουν
τότε εκείνοι θα τις διώξουν.

Και τα παιδιά τους τεμπελιάζουν
και με τις γκόμενες πλαγιάζουν,
και ούτε θέλουν να σπουδάσουν
μα ούτε και δουλειά να πιάσουν.

Και όλοι μοιάζουν μεταξύ τους
σε όλα τούτα και σε κείνα,
και όσο για τη μόρφωση τους
παίρνουνε δέκα στην κομπίνα.

Τώρα όμως ήρθε η σειρά μου
να εξηγήσω πως τους ξέρω,
είναι κι αυτοί στη συντροφιά μου
όμως κοντά τους υποφέρω.

Αλλά με έχουνε εθίσει
κι εγώ δεν τους κρατώ κακία,
γιατί έτσι έχουν συνηθίσει
μόν' στα λεφτά δίδουν αξία.

Όσπου να βρούνε τον σωτήρα
που θα ταράξει τα νερά,
για να αλλάξουν χαρακτήρα
και να ξυπνήσουν για καλά.

Στην εποχή μας οι Μεγάλοι γίναν πάρα πολλοί. Επίσης οι ακόμη μεγαλύτεροι οι Θεοί είναι και αυτοί πολλοί. Αλλά και οι Μεγάλοι Θεοί δεν είναι λίγοι. Για να περιορίσω λοιπόν όσο γίνεται τον αριθμό θ' ασχοληθώ εδώ με τους Θεόρατους Θεούς που όμως κι αυτοί πληθαίνουν γι' αυτό θα αναφερθώ μόνο στις εξής 9 κατηγορίες.

41. Οι Θεόρατοι Θεοί είν οι άλλοι μου εαυτοί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι οι άλλοι μου εαυτοί,
που θα ήθελα να είμαι
και που κάνω ότι είμαι,
αλλά ξέρω ότι δεν είμαι.

Είναι άνδρες με σοφία
που ασπάζονται τα θεία.
Θέλουνε να βασιλεύουν
και τους άλλους συμβουλεύουν
μα τους ίδιους κοροϊδεύουν.

Είναι άνδρες με αγάπη
και ας κάνουν τον σατράπη,
και τους γύρω τους βοηθούν
τη γυναίκα τους ακούν
και ας αλλάξουν αν μπορούν.

Όλο κάνουν εξυπνάδες
και αστεία λεν χιλιάδες.
Θέλουν να εντυπωσιάσουν,
και τους άλλους να πλησιάσουν
μα τον χρόνο τους θα χάσουν.

Τις κοπέλες τις ωραίες
και τις θηλυκές παρέες
πάντα τις καλωσορίζουν,
χαίρονται να τις γνωρίζουν
και μαζί τους σαλιαρίζουν.

Τους αρέσει να φλερτάρουν
όσες βλέπουν και γουστάρουν,
αλλά σταματούν εκεί
και δεν κάνουν προκοπή
γιατί είναι ντροπαλοί.

Είναι αγύριστα κεφάλια
και παρ' όλα τους τα χάλια,
άμα κάτι θα τους μπει
στο μυαλό ή στην ψυχή
αποκλείεται να βγει.

Βγάζουν χρήματα αρκετά
δεν εργάζονται σκληρά,
χίλιες μπίζνες κυνηγούν
κι οργανώνουν και ζητούν,
μα δεν τις πραγματοποιούν.

Ό,τι λείπει και δεν το 'χουν
το φαντάζονται πως το 'χουν,
κι είναι ευχαριστημένοι,
ίσως και ευτυχισμένοι
κι ας αισθάνονται ριγμένοι.

Κάποτ' είναι νευριασμένοι
και απ' όλα πιεσμένοι,
το στομάχι τους γεμίζουν,
από πείσμα ξεχειλίζουν
και τους διπλανούς τους βρίζουν.

Φίλοι μα και συγγενείς
και γνωστοί λογής λογής
όλο γύρω τους γυρνούνε,
κι ό,τι θέλουνε ζητούνε
και γκρινιάζουν κι απαιτούνε.

Οι καλύτερες στιγμές
θα 'ρθουν κάποτε κι αυτές.
Το καπέλο τους θα πάρουν
και στα πόδια θα το βάλουν
κι έτσι τ' άχτι τους θα βγάλουν.

42. Το club των μη προνομιούχων

Πράγματα μπορούν ν' αρχίσουν που μπορούν ν' εφαρμοστούν, αλλά για να προχωρήσουν πρέπει να οργανωθούν.

Ένα club πρέπει ν' ιδρύσουν όλοι οι μη προνομιούχοι, ώστε ν' αντιμετωπίσουν ισχυρούς που 'ναι τιτλούχοι.

Όλοι εκεί θε να γραφτούνε μ' ελαχίστη συνδρομή, ώστε να προστατευθούνε και να έχουνε πυγμή.

Το μεγάλο τους το πλήθος θα 'ναι τότε η δύναμη τους, οι αποφάσεις θα 'χουν ήθος και θα ακούγεται η φωνή τους.

Διεθνές πρέπει να γίνει, ώστε όλοι οι λαοί να μετέχουν στην ευθύνη για ό,τι αποφασισθεί.

Μέσω του internet μιλούνε κι οι ομάδες θ' επικοινωνούνε, θα μπορούν όμως να ψηφίζουν να εκλέγουν και να αποφασίζουν.

43. Είναι μέντορες σοφοί

Οι Θεόρατοι Θεοί είναι μέντορες σοφοί, από γνώσεις ξεχειλίζουν, θεωρίες ξεφουρνίζουν μα να πράξουν δεν γνωρίζουν.

Θέλουν να φιλοσοφούν και για όλα να μιλούν, μα στο βάθος δεν τους νοιάζει αν ο κόσμος τους πειράζει και τους κάνουνε και χάζι.

Κι άμεσα πια θα προωθούνε ό,τι οι πιο πολλοί ζητήσουν, κι οι λίγοι πια δε θα μπορούνε καθόλου να τους εμποδίσουν.

Και κυβερνήσεις θα επηρεάζουν κι άμα χρειαστεί θα τις αλλάζουν, και θα παρέχουν προστασία από την κάθ' αυθαιρεσία.

Θα 'χουν βουλευτές και αυτοί που οι πολλοί θα τους εκλέγουν, και έτσι οι νόμοι πια σωστοί τους πολλούς θα προστατεύουν.

Μα και πρωθυπουργούς θα βάλουν που θα 'ναι τίμιοι κι ηθικοί και θα μπορούν να επιβάλουν μια πιο σωστή πολιτική.

Και πολέμους θ' αποφεύγουν που οι μεγάλοι προκαλούνε, κι οι δικτάτορες θα φεύγουν και θα τρέχουν να κρυφτούνε.

Ένα τέτοιο club αν γίνει θα 'ναι γι' όλους σωτηρία, και θα ζούμε με γαλήνη σε μι' ωραία κοινωνία.

Όλα λένε πως τα ξέρουν και τις γνώσεις τους προσφέρουν, κι αν για κάτι δεν σκαμπάζουν δεν το δείχνουν, το σκεπάζουν, την συζήτηση αλλάζουν.

Το «εγώ» τους εκθειάζουν κι όλους τους παραμυθιάζουν, γι αυτό πάνε με καμάρι κανείς να μην τους σνομπάρει, μα τους πήραμε χαμπάρι.

44. Το ήθος έγινε μύθος

Το ήθος έγινε ένας μύθος
κι είν' η ηθική περαστική,
και το σωστό είν' ένας γρίφος
κι είν' η αγάπη σχετική.

Το δίκαιο είν' του ισχυρού
και η συμπόνια του φτωχού.
Πλούτη δεν έχει η καρδιά
μα οι τράπεζες και τα πουγκιά.

Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι,
αλλά υπάρχουν κι οι πιο ίσοι,
που τους πολλούς θε να ισιώσουν
και όλα να τα κουκουλώσουν.

Τα ιδανικά είν' η εξουσία
και τα λεφτά η πεμπουσία
που κάνει την ζωή να τρέχει,
κι αλίμονο σ' όποιον δεν έχει.

Τα όπλα είναι η ισχύς
αρκεί να τα χρησιμοποιείς,
πολέμους να δημιουργείς
κι όλα να τα δικαιολογείς.

45. Είναι μάγκες τρομεροί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι μάγκες τρομεροί,
που στην πιάτσα ξεχωρίζουν,
νταηλίκι μας γεμίζουν
μα να γράφουν δεν γνωρίζουν.

Είναι άνδρες με πυγμή
που σε λιώνουν στη στιγμή.
Θέλουν πάντα τα δικά τους,
μα όταν έλθει η σειρά τους
τρέμουνε και τη σκιά τους.

Πολλοί ηγέτες κι ισχυροί
που τους τιμούν και τους θαυμάζουν,
κλέφτες, προδότες, μοχθηροί
υπήρξαν πριν και δεν αλλάζουν.

Κι ο κόσμος είναι «θειικός»,
«αγγελικός», «καλός», «σωστός»
κι ας κάνουμε υπομονή
μήπως χειρότερο μας βρει.

Κι η μόνη μας παρηγοριά
είναι τ' αθώα τα παιδιά,
που την ζωή μπορεί ν' αλλάξουν
κι απ' όλα να μας απαλλάξουν.

Γι αυτό κι εμείς ας προσπαθούμε
σωστά να τα καθοδηγούμε,
και ηθική να αποκτήσουν
προτού πιόνια καταντήσουν.

Και τώρα που είν' πρωτοχρονιά
να ανάψουμε κεριά πολλά,
και όλοι να προσευχηθούμε
να γίνει θαύμα να σωθούμε.

Πάντα είναι σοβαροί
με το ύφος το βαρύ.
Θέλουν να επιβληθούνε,
προστασία να πουλούνε,
μα οι πολλοί τους αγνοούνε.

Κάνουν σαματά συχνά
κι αν μπορούν ρίχνουν καμιά,
και τους άλλους εκνευρίζουν,
βρίζουν και τους φοβερίζουν
μα στο τέλος τι κερδίζουν;

46. Ο πλούσιος και ισχυρός

Είμαι άρχοντας στη χώρα
πλούσιος και ισχυρός,
κι ό,τι θέλω κάνω τώρα
κι ας φωνάζει ο λαός.

Και με σεβασμό με βλέπουν
και μεγάλοι και μικροί
και σε μένα αποβλέπουν
για να κάνουν προκοπή.

Τους ομοίους μου της κλίκας
ποτέ δεν τους πολεμώ,
και στο μοίρασμα της πίτας
βρίσκουμε τη μέση οδό.

Μα οι αδύνατοι το ξέρουν
ότι αν μου αντισταθούν,
θα πεινάσουν θα υποφέρουν
κι ίσως να καταστραφούν.

Οι παράγοντες κι οι φίλοι
τρέχουν να μ' υπηρετήσουν,
κι ό,τι ζήτησα αν θα γίνει
από μένα θα κερδίσουν.

Υπουργοί και διευθυντάδες
είναι όλο υποκλίσεις,
γιατί εισπράττουνε παράδες
γι' όλες της διευκολύνσεις.

47. Είναι γόητες φθηνοί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι γόητες φθηνοί,
Καζανόβες ως τα μπούνια
που σου πέφτουν σαν μαμούνια,
μα τα βρίσκουνε μπαστούνια.

Τους αρέσει να κομπάζουν
παραμύθια ν' αραδιάζουν,
για γυναίκες σου μιλούν,
για καρδιές που πυρπολούν,
για βεράντες που πηδούν.

Το όνομα μου το προσέχω
και στις δύσκολες στιγμές,
κάποιος άλλους πάντα έχω
που ειν' για τις βρομοδουλειές.

Χρήματα πολλά κερδίζω
και κομπίνες δημιουργώ,
και το κράτος μου φροντίζω
έτσι να τ' απομυζώ.

Και τα κόμματα πλησιάζω
και τα χρηματοδοτώ
κι έτσι νόμους επηρεάζω
για να έχω ό,τι ζητώ.

Κάνω και φιλανθρωπίες
για τα μάτια του κοσμάκη,
και βοηθώ και συνεχίεις
και δεν ντρέπονται λιγάκι.

Πως μεγάλωσα δε λεω
γιατί ό,τι πω βρωμάει,
μα τα πόστα έχω και ξέρω
πως κανείς δεν με κουνάει.

Είν' η χώρα μου μεγάλη
και πολύ ανεκτική,
γιατί αν ήμουν σε μια άλλη
θα με είχαν φυλακή.

Το κορμί τους περιποιούνται
με το ντύσιμο ασχολούνται,
κι αν χτενίζουν τα μαλλιά τους
δεν φροντίζουν τα μυαλά τους,
ούτε είναι στα καλά τους.

Είναι ταλαιπωρημένοι,
προσπαθούνε οι καημένοι,
βάζουν στόχο στη ζωή τους
να ταίζουν το πουλί τους,
μα πολλοί γελούν μαζί τους.

48. Ο μαφιόζος μετανάστης

Έφτασα σε χώρα φίνα
που είν' παράδεισος που λες,
όχι μόνο για το κλίμα
μα και τις βρομοδουλειές.

Έφερα πολλές γυναίκες
ψηλές, όμορφες, ξανθιές,
έχω ακόμη και μπεμπέκες
να περνάτε τις βραδιές.

Όλοι θε να με γνωρίσουν
και τηλέφωνα ζητούν,
ραντεβού θέλουν να κλίσουν
για να ευχαριστηθούν.

Έχω ονόματα μεγάλα
που πληρώνουμε καλά,
και κοπέλες σαν το γάλα
τους πασάρω στα κλεφτά.

Μα οι μπάτσοι τζάμπα έχουν
για να μην με κυνηγούν,
κι αν καμιά το σκάσει τρέχουν
να την ψάξουν να την βρουν.

Μα τα κέρδη μου θ' αυξήσω
και ναρκωτικά θ' αρχίσω,
στα σχολειά θα ξεκινήσω
και τους νέους θα εθίσω.

49. Είν' αδιόρθωτα τρελοί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είν' οι αδιόρθωτα τρελοί,
ξίπασμένοι και σαχλοί,
των ανθρώπων απειλή
γίναν πρόσφατα πολλοί.

Λεν πως έχουνε προσόντα
και με τα δικά μας φόντα
μας ορίζουν, μας γνωρίζουν,
μας σκαλίζουν, μας ψειρίζουν,
και γυρίζουν και σφυρίζουν.

Προσπαθούν να εντυπωσιάσουν
κι όλους να μας καραφλιάσουν.
Κάνουν όλο εξυπνάδες,
πονηριές και κουτουράδες,
μα βλακειές λεν χιλιάδες.

Κι αν με πιάσουν κάποια μέρα
πάλι θα τα βγάλω πέρα,
όλο κάποιους θα λαδώσω
και μπορεί να την γλιτώσω.

Κι αν με κλίσουν φυλακή
με γλιτώνουν οι γιατροί,
μ' ένα πιστοποιητικό
βγαίνω και την κοπανώ.

Κι αν η τεμπελιά περάσει
και ζητήσω κάποια δράση,
κάποιο σπίτι θε να κλέψω,
ή ταμείο θα ληστέψω.

Κάνω και εξυπηρετήσεις
αν πληρώσεις και ζητήσεις,
κάποιους φίλους σου να δείρω,
στον αγύριστο να στείλω.

Σ' αυτή την ωραία χώρα
θαρρώ έφτασε η ώρα,
να 'ρθει και η συντροφιά μου
απ' τη χώρα την δικιά μου.

Για να κάνουμε εταιρία
μέσα στην παρανομία,
και λεφτά να οικονομάμε
και ωραία να περνάμε.

Για σπουδαία σου μιλάνε
μα βλακεία κουβαλάνε.
Μας το παίζουν σοβαροί
και περνάνε βλοσυροί
και δεν έχουνε ντροπή.

Πότε πια θ' απαλλαγούμε
και απ' όλους θα σωθούμε ;
Ήλθε η ώρα να τους πούνε
ότι άλλο δεν μπορούνε
και να πάνε να χαθούνε.

50. Ξεπουλάμε και χρωστάμε

Η πατρίδα μας φτωχαίνει
κι όλοι την απομυζούνε,
και η φτώχεια μας πληθαίνει
και ό,τι υπάρχει το πουλούνε.

Δεν υπάρχουν επενδύσεις
γιατί δεν τις βοηθούνε,
παρά μόνον εκποιήσεις
που τους ξένους ευνοούνε.

Ό,τι έχουμε κι αξίζει
κάποιος ξένος θα κερδίσει,
και αν εκείνον εμποδίζει
θα διαλύσει και θα κλείσει.

Και αυτοί που κυβερνάνε
και δεν έχουνε μυαλό,
ό,τι υπάρχει ξεπουλάνε
για να έχουνε ρευστό.

Χρέη έχουν να πληρώσουν
που όσο πάνε μεγαλώνουν,
και αντί να ξεχρεώσουν
πιο βαθύτερα μας χώνουν.

Μονοπώλια ακμάζουν
που είν' μεγάλα διεθνή,
κι οι αγοραστές στενάζουν
που δεν έχουνε δραχμή.

51. Είναι οι αριστοκράτες

Οι Θεόρατοι Θεοί
αθεράπευτα ρηχοί,
κάνουν τους αριστοκράτες,
μας το παίζουν πλουτοκράτες
και ό,τι έχουνε και πλάτες.

Κάνουν πάντα τους λεφτάδες
πως ξοδεύουνε χιλιάδες,
μα όταν είναι να αγοράσουν
προσπαθούνε να το σκάσουν
και λεφτά να μη χαλάσουν.

Με τις κάρτες κατορθώνουν
κι επιζούν προσωρινά,
κι επιτόκια πληρώνουν
που 'ναι υπερβολικά.

Για χιλιάδες προϊόντα
κάνουμε εισαγωγές,
τα δικά μας με προσόντα
πάνε στις χωματερές.

Βιομηχανίες κλείνουν
μαγαζιά και επιχειρήσεις,
κι όλοι άνεργοι θα μείνουν
και άντε να τους συντηρήσεις.

Κι όλο πιο πολλοί πεινάνε
και κομπίνες αρχινάνε.
Με ληστείες και απάτες
είν' οι μέρες μας γεμάτες.

Κι οι ιθύνοντες κοιμούνται
και για κείνα δεν πτοούνται,
μόνος στόχος στη ζωή τους
να γεμίζουν το πουγκί τους.

Μα τ' απόστημα θα σπάσει
γι αυτό πρέπει να ξυπνήσουν,
και τον χρόνο που 'χουν χάσει
να βιασθούν να τον κερδίσουν.

Θέλουν ρούχα ακριβά
και αμάξια παλαβά,
να τα παίρνουν με κομπίνα,
να ειν' μαιμούδες απ' την Κίνα
και να δείχνουνε και φίνα.

Δεν κρατάνε μετρητά
κι όλο ψάχνουν για λεφτά,
και για τράκες μας πηγαίνουν
και ποτέ τους δεν χορταίνουν,
μα ούτε και τα καταφέρνουν.

52. Προσευχές και ευχές

Κάθε βράδυ η προσευχή μου
βγαίνει από την ψυχή μου.
Τον Θεό παρακαλάω
και τον πόνο μου ξεχνάω.

Θέλω, Θεέ μου, να μου δίνεις
πίστη, δύναμη και ελπίδα,
μοναχό να μη μ' αφήνεις
στης ζωής την καταιγίδα.

Κάνε Θεέ μου να αντέχω
και να μην αγανακτώ,
και υπομονή να έχω
να μην επαναστατώ.

Σώσε με απ' την μιζέρια,
κοροϊδία και αδικία,
δως μου δύναμη στα χέρια
και καλύτερη υγεία.

Με σοφία φώτισέ με
για να κάνω το σωστό,
στη ζωή οδήγησέ με
για να μην παραστρατώ.

Φώτισε και όλους τους άλλους
για να αλλάξουν πορεία,
και κυρίως τους μεγάλους
να σωθεί η κοινωνία.

53. Είναι άρχοντες τρανοί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι άρχοντες τρανοί,
σε δημόσια γραφεία
δημαρχεία κι υπουργεία
αλλά και νοσοκομεία.

Όλο κάνουν πονηριές
ν' αποφεύγουν τις δουλειές,
Υπηρέτες αγκαζάρουν,
όπου βρουν και ό,τι πάρουν
κι όλο εδώ και κει λουφάρουν.

Δυστυχείς και πεινασμένους
βοήθησε και χόρτασέ τους,
και ασθενείς και πληγωμένους
μην τους πάρεις, γιάτρεψέ τους.

Τους κακούς να συνετίσεις
κι αυτούς που μας κυβερνούνε,
κι επί τέλους να εμποδίσεις
όσους μας απομυζούνε.

Και τιμώρησε όσο ζούνε
όσους κάνουνε απάτες,
και έμαθαν να επιζούνε
στη δικές μας πάντα πλάτες.

Γέμισε την γη αγγέλους
για να μας καθοδηγούνε,
ώστ' οι άνθρωποι επιτέλους
να ξυπνήσουν, να σωθούνε.

Και κακοί πια να μη ζούνε
κι όλοι να 'χουν διορθωθεί,
και όσοι μας ταλαιπωρούνε
να 'χουνε συμμορφωθεί.

Κι αν ο θάνατος μας πάρει
στον παράδεισο να μπορούμε,
και έτσι την δική σου χάρη
να 'χουμε και να υμνούμε.

Το καλάμι καβαλάνε
και στους άλλους δεν μιλάνε.
Νιώθουνε πολύ σπουδαίοι
ίσως μάλιστα κι ωραίοι,
αλλά έχουνε και χρέη.

Θέλουνε να διοικούν
εξουσία να πουλούν,
όλους να τους κουμαντάρουν
προσπαθούν να τους τουμπάρουν
μα την άγουσα θα πάρουν.

54. Ο χορός των προσωπικοτήτων

Μέσα σε τρανό χορό
εμφανίστηκα κι εγώ,
και το σμόκιν μου φορούσα
και τους άλλους χαιρετούσα.

Είδα πρέσβεις κι υπουργούς,
μα και πλούσιους πολλούς,
κλέφτες και κομπιναδόρους,
λαθρεμπόρους, τρακαδόρους,

βιομηχάνους, τραπεζίτες
και προστάτες και αλήτες.
Είδα και χρηματιστές
που σσεπώσαν μετοχές.

Είδα εφοπλιστές μεγάλους
εθνικούς προμηθευτές μας,
μα και πλούσιους εργολάβους
που αρπάξαν τις δουλειές μας.

Είδα και τους βουλευτάδες
όσους έγιναν λεφτάδες,
ξενοδόχους και εμπόρους
που 'χουν τους κρυφούς τους πόρους.

Μα ανθρώπους της ευθύνης,
του μυαλού και των γραμμάτων,
των τεχνών, της επιστήμης
ανωτάτων ιδρυμάτων,

55. Είναι λόρδοι στη βουλή

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι λόρδοι στην βουλή
που αισθάνονται σπουδαίοι,
ευπατρίδες και γενναίοι,
αλλά η χώρα παραπαίει.

Όλα τα διεκδικούν
τα λεφτά δεν τους αρκούν,
κι όλο μπούρδες αραδιάζουν
κι όλους τους παραμυθιάζουν,
μα ν' ακούσουν δεν αδειάζουν.

λίγους είδα όλη μέρα
κι αυτοί ήλθαν από σπόντα,
συνοδεύοντας 'κει πέρα
όσους είχαν τα προσόντα.

Έτσι τρύπωσα και εγώ
στο μεγάλο αυτό χορό,
κι όσοι εκεί με συναντούσαν
για σπουδαίο με περνούσαν.

Και για μπίζνες μου μιλούσαν
κι όλο χάρες μου ζητούσαν,
στο μεγάλο να μιλήσω
όταν θα τον συναντήσω.

Έτσι έζησα κι εγώ
τον σπουδαίο αυτό χορό,
χάρη στα αφεντικά μου
που βρισκόντουσαν μακριά μου.

Είπα να περιδρομιάσω
και ωραία να περάσω,
όμως αν και προσπαθώ
νιώθω μέσα μου κενό.

Γιατί όλο αυτό το χάλι
μόνο οι τίμιοι το πληρώνουν,
συ κι εγώ και τόσοί άλλοι
που τα χέρια δεν λερώνουν.

Ομιλούν και μας κουφαίνουν
στην αναίδεια παραβγαίνουν,
και δεν πρόκειται ν' αλλάξουν,
ούτε πάνε να λουφάξουν
μήπως και μας απαλλάξουν.

Έτσι εκείνοι το χαβά τους,
θέλουν τα δικαιώματά τους,
που ειν' η τσέπη να φουσκώνει,
η κοιλιά τους να τουρλώνει
κι ας τον κόσμο να φλομώνει.

56. Λαδώματα και μίζες

Η δουλειά που έχει πλάτες
κι είν' η πρώτη εν Ελλάδι,
και σε τζίρο και πελάτες
είν' οι μίζες και το λάδι,

που λαδώνουν αρμοδίους
για να κάνουν την δουλειά τους,
πλούσιους μα και πληβείους
που ζητούν τα κέρατα τους.

Και το λάδωμα έχει γίνει
προϊόν μας εθνικό,
το κλειδί που όλα λύνει
κατά τρόπο ιδανικό.

Μίζες θέλουν οι ελεγκτές
για να σε πριμοδοτήσουν.
Μίζες κάποιιο δικαστές
να σ' αποφυλακίσουν.

Μίζες παίρνουν υπουργοί
κι είν' τα σπίτια τους παλάτια.
Μίζες κι οι εφοριακοί
για να κάνουν στραβά μάτια.

Μίζες θέλει ο στρατηγός
για να μην υπηρετήσεις.
Μίζες θέλει κι ο γιατρός
άμα κάποτε αρρωστήσεις.

Μίζες θέλουν διοικητές
που προμήθειες εγκρίνουν.
Μίζες θέλουν και οι κριτές
που την αίτησή σου κρίνουν.

Μίζες θέλουν διευθυντές
που τα δάνεια εγκρίνουν.
Μίζες και οι βουλευτές
που εσένα διευκολύνουν.

Κι όποιος μίζες δεν προσφέρει
τότε δεν θα καταφέρει,
δεν θα γίνει η δουλειά του,
χάνει τα δικαιώματά του.

Γι αυτό όλοι έχουν μάθει
με τις μίζες να δουλεύουν,
κι αν την έχουν κάποιιο πάθει
πάλι δεν διακινδυνεύουν.

Πρέπει κάποιος να μας πείσει
απ' τις μίζες να σωθούμε,
μα ο καθείς αν δεν θελήσει
τότε δεν θα λυτρωθούμε.

Κάποτε όμως θα 'ρθει η ώρα
που θα αλλάξουμε γραμμή,
κι αντί μίζες, μούντζες τώρα
θα τους δίνουμε σερί.

57. Είναι κόμματοι ξανθοί

Οι Θεόρατοι Θεοί
είναι κόμματοι ξανθοί,
με στηθάκια και μπουτάκια
και χειλάκια και κωλάκια
και γερά πιασιματάκια.

Έχουν απαλό γουνάκι
θέλουνε και παπουτσάκι.
Κάνουνε γλυκά κολπάκια
κι αγαπάνε τα ψωνάκια
και τ' ωραία αγοράκια.

Μας δεσμεύουν, μας αρμέγουν
κι όπως θέλουν μας χορεύουν.
Μας φυλάνε, μας γελάνε,
μας ρουφάνε, μας πουλάνε,
και συνήθως μας τη σκάνε.

Έχουν άφθονα τα κάλλη
που ποθούν μικροί μεγάλοι,
μα διψάνε για πολλά
και κοστίζουν ακριβά
για να τα 'χουμε καλά.

58. Κάμερες και σκάνδαλα

Εις το δωμάτιο έβαλα δύο τηλεοράσεις
τα σκάνδαλα που δείχνουνε για να τα προλαβαίνω,
κι έχουν τις μεγαλύτερες σταθμοί τηλεθεάσεις
που δείχνουν τέτοια σκάνδαλα π' εγώ δεν τα προφταίνω.

Με τις κρυφές τις κάμερες πολλά στη φόρα βγαίνουν,
σηκώνεται η τρίχα μας με όλα αυτά π' ακούμε
και τότε οι εισαγγελείς ξυπνούν και επεμβαίνουν
και προσπαθούμε τους κακούς να βρούμε αν μπορούμε.

Όμως συνήθως οι κακοί είναι καλά κρυμμένοι
και λίγοι συλλαμβάνονται και μάλιστα οι μικροί
αλλ' επειδή και δικαστές ευρίσκονται μπλεγμένοι,
πολλοί την σκαπουλάρουνε και πάλι απ' την αρχή.

Πολλές φορές και οι σταθμοί βρίσκουνε το μπελά τους
και αγωγές πληρώνουνε και πρόστιμα πολλά,
κι οι ανεξάρτητες αρχές κάνουνε τη δουλειά τους
κι όλοι μαζί πιέζουνε κανείς να μη μιλά.

Και όσοι νόμοι γίνονται έχουν παραθυράκια
ώστε να μην ελέγχονται εκείνοι που ελέγχουν,
και όλους τούς πολιτικούς που 'νε και τα γεράκια,
ποτέ να μην τους πιάνουνε τι κάνουν και τι έχουν.

Αλλά και όσοι τελικά στην φυλακή θα μπουέ,
παραθυράκια βρίσκουνε για κάποια αναστολή,
κι αφού μέρος εκτίσουνε κι αποφυλακιστούνε,
πάλι θα ξαναρχίσουνε το ίδιο το βιολί.

Σε τούτο τον παράδεισο πρέπει λοιπόν να ζούμε,
παιδιά να μεγαλώνουμε με τάξη κι ηθική,
και να 'χουμε παράδειγμα, όπως κι εμείς το ζούμε
πως δεν κερδίζουν οι καλοί, μα μόνον οι κακοί.

Πρέπει οι νέοι και όλοι μας λοιπόν ν' εκπαιδευθούμε,
με γνώσεις κι ηθικές αρχές όλοι να οπλιστούμε,
το δίκαιο και το σωστό πιστά ν' υπηρετούμε,
αλλιώς, όπως βαδίζουμε, θε να καταστραφούμε.

59. Εστί δίκης οφθαλμός

Μια υπόπτου ηθικής
έγινε ανακριτής,
κι άλλος που να φανταστείς,
έχει γίνει δικαστής.

Κι έχουνε συνεργασία
με εμπόρους και μαφία,
και μπορούν να αθώωσουν
όσους θέλουν να πληρώσουν.

Αποφάσεις μαγειρεύουν
να 'ναι όπως τους βολεύουν,
αλλά κι οι γιατροί βοηθούνε
και διαγνώσεις χορηγούνε.

Τους αθώους κυνηγούνε
που δεν έχουν να πληρώσουν,
και τους ενόχους βοηθούνε
όταν χρήματα τους δώσουν.

Το τομάρι πώς να σώσεις
θα σου δώσουν οδηγίες,
τα λεφτά σου αν τους δώσεις
γλίτωσες τις φασαρίες.

Κι ένας βοηθά τον άλλο
κάνουνε συνεργασίες,
κι έχουν όφελος μεγάλο
απ' αυτές τις εργασίες.

Το 'χουν όμως παρακάνει
και κανένα δεν φοβούνται,
κι όποιος κάτι πάει να κάνει,
άσχημα τον εκδικούνται.

Μα οι έρευνες αρχίζουν
κι έχουν γίνει τσακωτοί,
κι αντί αυτοί να φυλακίζουν
θα μπουν τώρα φυλακή.

60. Τα θέλω μου

Δεν θέλω στη ζωή να κυβερνάω,
να εξουσιάζω τους μικρούς και τους μεγάλους
κι επί πτωμάτων πάντα να πατάω,
για να ανέβω πιο ψηλά από τους άλλους.

Δεν θέλω ό,τι χρήματα κερδίζω
από τους άλλους να τα κλέβω με απάτες,
την δυναστεία μου έτσι να κτίζω
και να πατώ στων συνανθρώπων μου τις πλάτες.

Δεν θέλω να 'χω τα φθηνά τα κομπλιμέντα,
από ανθρώπους που συχνά με λιβανίζουν
και μ' εκθειάζουν τα ανύπαρκτα ταλέντα,
πιστεύοντας πως κάτι έτσι θα κερδίζουν.

Δεν κυνηγάω πια τις πλούσιες παρέες
που η επίδειξη τα πάντα καθορίζει,
τα γεύματα, τις δεξιώσεις τις ωραίες,
όπου η προβολή κι η υποκρισία σφύζει.

Και δεν ζηλεύω τις πελώριες τις βίλες
με τις πισίνες και τους κήπους που φαντάζουν,
ούτε τα κότερα και τις κομπές τις φίλες
που επιδεικνύουνε για να εντυπωσιάζουν.

Δεν θέλω τώρα στις παρέες μου αυτές
πολύ σπουδαίους κι ισχυρούς να με βοηθήσουν,
μ' ούτε γελοίους, πονηρούς κι υποκριτές
που περιμένουνε πως κάτι θα κερδίσουν.

Κείνο που θέλω είναι πάντα η απλότητα
να έχουνε οι άνθρωποι ολόγυρα μου,
η καλοσύνη, η ευγένεια κι η τιμιότητα
και να μετέχουνε στη λύπη και χαρά μου.

Τον λίγο χρόνο μου σωστά ν' αξιοποιώ,
να έχω πάντα ισορροπία και γαλήνη,
κι ό,τι θα κάνω ή θα σκέπτομαι ή θα πω
να 'ναι γεμάτο αρετή και σωφροσύνη.

Μέσα σ' ειρήνη και ομόνοια να ζω
χωρίς διχόνοιες τσακωμούς και φασαρία,
την συμφιλίωση να φέρνω όπου μπορώ
και στη ζωή να βασιλεύει η ηρεμία.

Και όσα χρήματα κερδίζω απ' τη δουλειά μου
να τα αξιοποιώ σωστά χωρίς σπατάλες,
για να βοηθώ μ' αυτά την οικογένειά μου,
μα κι όσους έχουνε ανάγκες πιο μεγάλες.

Και την υγεία μου και δύναμη να έχω
για να εργάζομαι και να δημιουργήσω,
και ό,τι φτιάχνω και στους άλλους να παρέχω
κι όσους με χρειάζονται, αμέσως να βοηθήσω.

Κάτι σπουδαίο πάντα να μπορώ να κάνω,
να 'ναι σωστό, σημαντικό και να αξίζει,
να μείνει πίσω μου όταν εγώ πεθάνω
και τους ανθρώπους να βοηθά και να φωτίζει.

61. Παλεύω, γυρεύω, ζηλεύω, πιστεύω

-- Παλεύω τον εαυτό μου να νικήσω, στου νικητή το βάθρο να ανέβω.
Μα δεν παλεύω όμως να πλουτίσω, το κέρασ της Αμάθειας να εφεύρω.
-- Παλεύω επί τέλους να αποκτήσω όσα καλά ζητάει η ψυχή μου.
Μα δεν παλεύω για να τιμωρήσω για τις ζημιές που 'κάναν οι εχθροί μου,
-- Παλεύω για να αλλάξω κάποια μέρα ό,τι κακό στην πλάση έχει γίνει.
Μα δεν παλεύω λαίμαργα ν' αρπάξω όσα η ζωή με ρέγουλα μου δίνει.
-- Γυρεύω άνθρωπο να συναντήσω, με ντόμπρους την ζωή μου να γεμίσω.
Μα δεν γυρεύω πια να συγκινήσω τους πλούσιους και πλούτη ν' αποκτήσω.
-- Γυρεύω κάποτε να μ' αγαπήσουν γυναίκες τίμιες με ήθος και αρχές.
Μα δεν γυρεύω πια να με ζητήσουν κοκέτες πλούσιες, φαντασμένες και κουτές.
-- Ζηλεύω αυτούς που τίμια και ωραία πάντα προοδεύουν και πολεμάνε.
Μα δεν ζηλεύω αυτούς που με απάτες και με κομπίνες τα οικονομάνε.
-- Ζηλεύω τους ηγέτες που οι πολίτες τούς εκτιμούνε και τους αγαπούνε.
Μα δεν ζηλεύω 'κείνους τους ηγέτες που οι λαοί φοβούνται και μισούνε.
-- Ζηλεύω την γαλήνη που η απλότης προσφέρει μες στην ήρεμη ψυχή σου.
Μα δεν ζηλεύω την εμπιστοσύνη που δίδει το γεμάτο το πουγκί σου.
-- Πιστεύω στις δικές μου τις δυνάμεις, στις γνώσεις που μου έδωσ' η ζωή.
Μα δεν πιστεύω σε συνεργασίες που θέλουνε μαζί μου οι ισχυροί.
-- Πιστεύω στις αιώνιες αξίες, αγάπη, δίκαιο, αρετή και ηθική.
Μα δεν πιστεύω κοσμοθεωρίες που κάθε τόσο μας πουλάνε οι «σοφοί».

62. Ω! Πως θα 'θελα!

Ω πολιτεία, που σωστά τα πάντα καθορίζεις,
αλλά και από σκάνδαλα, μίζες, ρουσφέτια σφύζεις.
Πως θα 'θελα να αλλάζες και πιο σωστή να ήσουν
ώστε και οι πολίτες σου πιο άνετα να ζήσουν!
Ω κοινωνία, που ηθική και δίκαιο στηρίζεις,
αλλά και από έπαρση και πλεονεξία σκίζεις.
Πως θα 'θελα τα μέλη σου με αγάπη να αγκαλιάζεις,
να συμπονάς, να τα βοηθάς, να μην τα συμπαραλιάζεις!
Ω εκκλησία που οι πιστοί σε σένα καταφεύγουν
και την παρηγοριά να βρουν σε σένανε γυρεύουν.
Πως θα θελα όλοι οι ιερείς υπόδειγμα να γίνουν,
τα πάθη τους και την χλιδή στην άκρη να αφήνουν!
Ω δικαιοσύνη που σωστά όλο τον κόσμο κρίνεις
και σ' όλες τις διαφορές τη δίκαια λύση δίνεις.
Πως θα θελα το δίκαιο μόν' οδηγό να έχεις
κι από πιέσεις, διαφθορά, λαδώματα ν' απέχεις!